சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

வடமொழிச்சிவஞானபோதவியாக்கியானம் என்னும் சிவாக்கிரமா பாஷியத் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் ஸ்ரீமத் சிவப்பிரகாசபண்டிதரவர்கள் தாமியற்றத்தொடங்கிய மொழிபெயர்ப்பு முற்றுப்பெறுதற்குமுன் சிவபத மடைந்துவிட்டமையால் வேறு வடமொழிவல்லுநரைக்கொண்டு எஞ்சியபா கத்தையும் மொழிபெயர்ப்பித்து அச்சிடத்தொடங்கின் காலம் மிகநீட்டிக்கு மெனக்கருதி முதற்சூத்திரத்தையும், அதன் வியாக்கியானத்தையும், அவ்வியாக் கியானமொழிபெயர்ப்பையும் யாவர்க்கும்பயன்படுமாறு முன்னர் அச்சிடு வித்தேன். ஏனைச்சூத்திரங்களின் வியாக்கியானத்தையும் வடமொழிவல்லு நரைக்கொண்டு மொழிபெயர்ப்பித்து இவ்வாறே தனித்தனி சூத்திரமும், வியாக்கியானமும், மொழிபெயர்ப்புமாக அச்சிட்டுவெளிப்படுத்துவேன்.

இச்சிவாக்கிரமாபாஷியமொழிபெயர்ப்பு என்கருத்தின்படி முழுதும் முற்றுப்பெறாமையால் இப்பொழுது அப்பாஷியத்தைப்பற்றியும் பாஷிய கருத்தாவைப்பற்றியும் யாதுமெழுதாது விடுத்தேன். மொழிபெயர்ப்பு முற்றியபின்னர் எழுதிவெளிப்படுத்துவேன். இந்நூல் விசேடத்தைப்பற்றித் திராவிடமாபாடியத்தின் முகவுரையில் விரித்தெழுதியிருக்கின்றேன்; அதனை ஆண்டுக்காண்க. இப்புத்தகத்தால் இலாபம்கிடைக்குமாயின் அது சிவாக்கிர யோகிகள்திருக்கோயிற்றிருப்பணிக்கே செலவுசெய்யப்படும்.

திராவிடமாபாடியம் அச்சிட்டபின்னர்க் கிடைத்த தென்மொழிச்சிவ ஞானபோதத்து இரண்டாஞ் சூத்திரத்து மூன்றுமதிகாணத்துத் திராவிட மாபாடியம் இன்னும் என்மாட்டிருந்து சென்முதலியவற்றால் சிதைவுறின் பின்னர்க் கிடைத்தலரிதென்னு மச்சத்தால் இரண்டாம் பதிப்பைநோக்கிக் காலதாமதம் செய்யாமல் அதனையும் இப்பொழுது அச்சிட்டுப் பலர்க்கும் பயன்படும்பொருட்டு இதன் இறுதியில் சேர்த்திருக்கின்றேன்.

பழைய காகிதவிலை பைண்டுக்கூலி முதலியவற்றைநோக்கின் எழுபது பவுன் கிளேஸ்காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்ட இப்புத்தகம் அணா 8 விலை பெறத் தக்கது; தற்காலக் காகிதவிலை பைண்டுக்கூலி முதலியவற்றைநோக்கின் ரூபா 1 அணா 8 விலைபெறத்தக்கது; அங்ஙனமாகவும், திராவிடமாபாடியம் தேவா ரத்திருமுறை முதலியன அச்சிட்டமையால் நேர்ந்த பதினாயிரம் ரூபா நஷ் டத்தையும் கருதாமல் யாவரும் வாங்கவேண்டுமென்னும் கருத்தால் ஒரு ரூபா விலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. காகிதமுதலியன மலிந்த முன்னைநாளில்

முப்பதுபவுன்காகிதத்தில் சற்றேறக்குறைய இவ்வளவுபாரத்தில் அச்சிடப்பட்ட சிவசமவாதமறுப்புமுதலிய புத்தகங்கட்கு ஒரு ரூபா விலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருத்தலை அறிந்த தமிழபிமானிகளும் சைவாபிமானிகளும் ஆகிய அன்பர்யாவரும் இவ்விலை இப்போதை நிலைமைக்கு மிகவும் அற்பமெனவுணர்ந்தின்புறுவார்கள் என்பதிற்சந்தேகமில்லை. இதுபற்றி இத்துணை விரித்து எழுதியதெற்றுக்கெனின், திராவிடமாபாடியம் இரண்டு ரூபாவாக விற்றமையின் இவ்விலைகுறித்துப் பலரும் பலதலையாய உணர்ச்சிகொள்ளாமைப் பொருட்டென்றுணர்க.

திராவிடமாபாடியமுதலியவற்றால் நேர்ந்த நஷ்டம்பற்றி யான் பரிசோதித்து வைத்திருக்கும் நூல்களும் எழுதிவைத்திருக்கும் நூல் உரைகளும் இதுவரை அச்சிடப்படவில்லை. யான் அடையும் நட்டம் எனக்கன்று; மேலேசுட்டப்பட்ட அன்பர்கட்கேயாம். ஆகலான் அது நிகழவொட்டாமற் பரிகரித்து அந்நூலுரைகளை அச்சிடுவித்தின்புறுதல் அவர்கள் கடப்பாடென்பதியான் சொல்லவும்வேண்டுமோ?

இங்ஙனம்,
சுவாமிநாதபண்டிதர்.

பிரதிகள்தந்தபெரியார்.

சூரனார்கோயிலாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ, மகாசந்நிதானம். பிரதி–1. இது பூர்த்தியாகப் பனையேட்டில் எழுதப்பட்டது.

திருவண்ணாமலையாதீனத்து ஸ்ரீமத், அம்பலவாணத்தம்பிரான் சுவாமிகள். பிரதி–1. இது ஒன்பதாம் சூத்திரம்வரை காகிதத்திலெழுதப்பட்டது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஶிவஜ்ஞாநபோதவ்யாக்யாநம்.

சிவஞானபோத

வியாக்கியானமும் மொழிபெயர்ப்பும்.

ஶ்ரீஶிவாக்ரயோகீந்த்ர பாலாநாம் ஸம்போதஸித்தயே|
வ்யாகரிஷ்யே ஶிவஜ்ஞாந போதம் ஸம்க்ஷேபதஃ||

மொழிபெயர்ப்பு.

ஏருறு சிவாக்கிர யோகீந் திரனேன்
ஓருறு சிறுவர்க் குணர்வினி துதிப்பப்
புகல்சிவ ஞான போத முரைப்பன்
தகலுறு சற்குரு தந்தவா ணையினே.

விஶ்வேஶ்வர ஶிவாசார்யம் ஸதாஶிவமஹாகுரும் ததா|
ஶிவாக்ரயோகிராஜம் ச ப்ரணமாமி திநே திநே||

மொழிபெயர்ப்பு.

துய்யசீர் விச்சுவேச் சுரசிவா சிரியரை
மெய்யுறு சதாசிவ வியனர் குருவினை
எழிலுறு சிவாக்கிர யோகிதாண் மலரைப்
பழிதப நாளும் பணிகுது நன்றே.

ஸங்க்ஷேபேணைவ தத்ராதௌ வ்யாக்யாய ஸவிஸ்தரம்|
வ்யாக்யாஸ்யே த்வாதஶஶ்லோகீம் ஶிவாக்ரோஹம் ஸதாம் முதே||

மொழிபெயர்ப்பு.

பன்னிரு சுலோகமும் பகருரை சுருக்கமா
முன்ன ருரைத்து முறைமுறை பின்னர்
மையிலாக் கலைஞர் மகிழுற விரிவுரை
செய்குவ னம்ம சிவாக்கிர னேனே.

க. [illegible]

உ. [illegible]

ங. [illegible]

ச. [illegible]

ரு. [illegible]

சா. [illegible]

௧. மகிமையுடையதும், பலவகை மலர்களின் நறுமண ஆசையாற் செறிந்த வண்டுக்கூட்டங்களையுடையனவாய், கீழ்நின்ற சூரியவிம்பத்தனவாதலின் நிழலற்றனவாயினும், தரையிற் சங்கிரமித்த பிரதிவிம்பங்களையுடையனவாதலின் நிழலுடையனபோலக் காணப்படுவனவாய் உள்ள மரக்குழாங்களாற் சூழப்பட்டதும்,

௨. வளருகின்ற தனதொளியினால் வெள்ளையாக்கப்பட்ட சூரியவிம்பத்தையுடையதாகலால் அச்சூரியனிலேயும், சாரலின்முளைத்த தருப்பைமுளைகளைக் கடிக்கும் விருப்பால் விட்டோடிய மான்களங்கத்தினஞ்ய சந்திரனென்னும் எண்ணத்தை உண்டாக்குவதும்,

௩. மிகத்தெளிந்ததாதலாலே, தன்கண்ணுறையுந் தேவர்கூட்டங்களாற் காணப்படுகின்ற பாதாளபுவநங்களிற் சம்பவங்களையுடையதும், மேரு கிரிப்புறத்துச்சிச் சிகரமானதும் ஆகிய கைலாசத்திலே,

௪. சுத்தமாயாஸ்வரூபமான ஆலமரத்தின் அடியிலே, திவ்விய சிங்காசனத்திலிவர்ந்தவரும், வீராசனத்திலமர்ந்தவரும், கங்கையைத் தரித்தவரும், சந்திரசேகரரும், பொற்சடைமுடியினரும், முக்கண்ணரும், மணிபுனைதோட்டினரும், நீலகண்டரும், வெண்பூணூலினரும், திரிசூல அக்கினி வரத வியாக்கியான முத்திரைகள்கொண்ட கைகளையுடையரும், திருநீறுபூசிய திருமேனியினரும், புலித்தோலாடையினரும், திவ்விய அணிகளால் விளங்கினவரும், அரிபிரமேந்திராதியராற் சேவிக்கப்பட்டவரும், இருடிகணங்களனைவராலும் வந்திக்கப்பட்டவரும், உருவுடைய மறைகளாலும் உருவினவாகிய எண்ணெண்கலைகளாலும் நெடுங்கணக்குவரிநிரைகளாலுந் துதிக்கப்படுகின்றவரும், வேதாந்தவேத்தியரும், சச்சிதாநந்தரூபரும், பகவானும் ஆகிய சிறீகண்ட பெருமானை,

௫. கங்கையைத்தரித்தவரும், பிறைபுனைசடையினரும், கருமிடற்றினரும், மழுவும் மானும் பிரம்பும் சுரிகையுந் தரித்தவரும், திவ்விய வஸ்திரமுடுத்தவரும், திவ்விய அணிகளாற் சிறந்தவரும், கருணாநிதியும், அபரபரமேசுவரரும் ஆகிய நந்திகேசுவரர், மும்முறை வலஞ்செய்தன் முன்னாகச் சாஷ்டாங்கமாகப் பன்னிரண்டுதரம் நமஸ்கரித்து,

௬. தேவதேவரே! உலகமுதல்வரே! முற்றறிவரே! அருளுக்குறையுளே! ஆகமமனைத்தினுந் தெளிபொருளாயினீர்! நிலை தோற்றக் கேடுகளின் அதிபரே! அரிபிரமேந்திரர் வழிபடு பதமலருடையீர்! அடியர்க்கன்பரே! அடியர்வயப்படுபவரே! பசுபாசந்துடைப்பவரே! அத்துவைதமுத்தி கொடுப்பவரே! சகலலோககுருவே! சுவாமீ! அருளுக அருளுக என்று துதித்து,

௭. அநாதிபோதாவ்ருத த்ருக்க்ரியாஶக்தீநாம் ஜநநமரண பரம்பரா க்லிஷ்ட சித்தாநாம் அஜ்ஞாநாந்தாநாம் அதிவிஸ்த்ருத தாபத்ரயாதீத பரஸ்வர விஷயாஸக்தாநாம் நிமஜ்ஜதாம் ஸம்ஸாரார்ணவே ஸாம்ஸாரிகாணாம் பஶூநாம் அநுக்ரஹாய அவ்யூஹ:.

அ. பவது? ஜகத் கிம் அநாதி உத ஸாதி? ஸாதிசேத் கிம் ஸாவயவிகம் அதவா ஸஹேதுகம்? ஸஹேதுகஞ்சேத் காரககர்த்ருஹேதுகம்? ஆஹோஸ்வித் சேதநஹேதுகம்? சேதநஹேதுகஞ்சேத் கிம் ஸம்ஸாரிஹேதுகம்? அதவா தத்தத்கர்மோக்தஹேதுகம்? உத அநாதிமுக்தஹேதுகம்?

௯. அநாதிமுக்தஹேதுகஞ்சேத் கிமேகாநாதிமுக்தஹேதுகம்? ஆஹோஸ்வித் பஹ்வநேகஹேதுகம்?

௧௦. பஹ்வநேகஹேதுகஞ்சேத் தஸ்யாநாதிரூபஸ்ய ஸித்தஸமஹாத்ம்யஸ்ய கிம் ப்ரமாணம்? கிஞ்ச லக்ஷணம்? கிஞ்ச நாம தஸ்ய?

௧௧. ஹரஸ்ய கர்த்ருத்வேசேத் கிம் ஜகந்நிருபாதாநம்? அதவா ஸோபாதாநம்? ஸோபாதாநஞ்சேத் கிம் ஶக்த்யுபாதாநகம்? அதவா பரமாணூபாதாநகம்? ஆஹோஸ்வித் ப்ரதாநோபாதாநகம்? அதவா கேவலமாயோபாதாநகம்? உத கேவலேஶ்வரோபாதாநகம்? ஆஹோஸ்வித் மாயாவிஶிஷ்டேஶ்வரோபாதாநகம்?

௧௨. ததா ஜகத்ஸ்ருஷ்டி: கிம் ஸம்ஹாரார்த்தா? உத அநுக்ரஹார்த்தா? அத விநோதார்த்தா? உத பரிணாமார்த்தா? அத காரணஸம்பந்தார்த்தா? உத வ்ருத்த்யர்த்தா? வ்ருத்த்யர்த்தாசேத் கிம் ஜகத்ஸ்ருஷ்டி: கர்மநிரபேக்ஷேஶ்வராதீநா?

௧௩. உத கர்மஸாபேக்ஷதாதீநா? ஸாபேக்ஷதாதீநசேத் ஈஶ்வர: கிம் ஸ்வேச்சயா ஜகத்ஸ்ருஜதி? அதவா ஸ்வப்ரயோஜநஸித்த்யை? உத பரப்ரயோஜநஸித்த்யை?

எ. அநாதியே மலத்தாற்றடைக்கப்பட்ட அறிவுதொழிலாற்றலினரும், பிறப்பிறப்புத்தொடர்பிற் கலங்கியமனத்தினரும், சில்வாழ்நாளினரும், மிக விரிந்த வழியினவாய் உணரப்படாதனவாய் ஒன்றோடொன்று மறுதலைப்பட்டபொருளினவாயுள்ள பலவாய வேதாகமபுராணேதிகாசாதிகள் கொள்ளும் பொருள்களைக்காணும் வலியிலருமாகிய பசுக்களுக்கு அருள்செய்யும்பொருட்டு வினவலுற்றார்.

அ. பகவானே! உலகம் அநாதியா? ஆதியாயுளதா? ஆதியாயுள்ளதாயவழியும் இயல்பானதா? அன்றி ஏதுவுடையதா? ஏதுவுடையதாயவழியும் காலங்கன்முதலியனமாத்திரமாகிய ஏதுவையுடையதா? அன்றிச் சேதனனாய ஏதுவையுடையதா? சேதனனாய ஏதுவையுடையதாயவழியும் உலகவாழ்க்கையினனாகிய ஏதுவையுடையதா? அன்றி அவ்வக்கற்பமுடிவின் முத்திபெற்றவனாய ஏதுவையுடையதா? அன்றி அநாதிமுத்தனாகிய ஏதுவையுடையதா?

௯. அநாதிமுத்தனாகிய ஏதுவையுடைத்தாயவழியும் பல அநாதிமுத்தராய ஏதுவையுடையதா? அன்றி அன்ன ஒருவராய ஏதுவையுடையதா?

௧௦. அன்ன ஒருவராய ஏதுவையுடையதாயவழியும் அவர் அநாதியாதற்கும், இரணியகருப்பன் முதலியவரின் வேறாதற்கும் பிரமாணம் என்னை? அவரது இலக்கணம் என்னை? அவர் பெயர் என்னை?

௧௧. அரன் கருத்தாவாயவழியும் உலகம் உபாதானமில்லதா? அன்றி உபாதானமுள்ளதா? உபாதானமுள்ளதாயவழியும் சூனியோபாதானத்ததா? அன்றிப் பரமாணூபாதானத்ததா? அன்றிப் பிரகிருதியுபாதானத்ததா? அல்லது தனியே மாயோபாதானத்ததா? அன்றித் தனியே பதியுபாதானத்ததா? அன்றி மாயாவிசிட்டபதியுபாதானத்ததா?

௧௨. அங்ஙனம் உலகசிருட்டி சங்காதரூபமா? அல்லது ஆரம்பரூபமா? இனி விவர்த்தரூபமா? அன்றிப் பரிணாமரூபமா? அன்றிக் காரணசமூகரூபமா? அன்றி விருத்திரூபமா? விருத்திரூபமாயவழியும் உலகசிருட்டி கருமம்வேண்டாப் பதிவயத்ததா?

௧௩. அன்றிக் கருமம்வேண்டும் அப்பதிவயத்ததா? கருமம்வேண்டும் அப்பதிவயத்ததாயவழியும் பதி விளையாட்டால் உலகத்தைச் சிருட்டிக்கின்றாரா? அன்றித் தம்பயன்குறித்தா? அன்றிப் பிறர்பயன்குறித்தா?

௧௪. [illegible]

௧௫. [illegible]

௧௬. [illegible]

௧௭. [illegible]

௧௮. [illegible]

௧௯. [illegible]

---

* [illegible] என்றும் பாடம்.

கச. பிறர்பொருட்டாயவழியுஞ் சிருட்டி கருவியை வேண்டாததா? அன்றிக் கருவியைவேண்டியதா? கருவியை வேண்டியவழியும் கருவியாவது உடம்பின்றொழிலா? அன்றி இந்திரியமா? அன்றி அந்தக்கரணமா? அல்லது அதன் தருமமாகிய இச்சையின்வேகமா? அன்றி விருத்திமுதலியவா? அன்றிக் கருமமா? அன்றி விந்துவா? அன்றிச் சத்தியா?

கரு. சத்தி கருவியாயவழியும் அதுபலவா? அன்றி ஒன்றா? ஒன்றாயவழியும் அது சிவபெருமானோடு கூடியதா? அன்றி அவரில் ஒற்றித்ததா? ஒற்றித்தவழியும் அது அசித்துவடிவினதா? அல்லது சித்துவடிவினதா?

கசு. அங்ஙனம்பிறர் எனப்பட்ட இயல்பினதாய சீவன் சூனியமா? அன்றித் தேகமா? அல்லது பிராணவாயுவா? அன்றி இந்திரியங்களா? அன்றி அந்தக்கரணவருக்கமா? அன்றி ஒடுக்கவுணர்வா? அன்றி இவற்றின் வேறாய தொன்றா?

கஎ. வேறொன்றாயவழியும் அசித்தா? அன்றிச் சித்தா? சித்தாயவழியும் யாதொன்றைச் செய்யாதவனா? அன்றிச் செய்பவனா? செய்பவனாயவழியும் அணுவா? அன்றி மத்தியபரிமாணமுடையனா? அன்றி வியாபகனா? வியாபகனாயவழியும் ஒருவனா? அன்றி அநேகமா? அநேகமாயவழியும் தான்சிற்றறிவனா? அன்றி முற்றறிவனா? முற்றறிவனாயவழியும் ஐந்தவத்தைகளிற்படுதல் ஞானமின்மையாலா? அன்றிப் பொய்யாய ஞானத்தினாலா? அல்லது அதன் வாசனையாலா? அன்றி இனைத்தெனவுரைக்கலாகாத அவித்தையின்வசத்தினாலா? அன்றி ஆணவமலத்தினாலா?

கஅ. ஆணவமலம் ஏதுவாயவழியும் அது திரவியரூபமல்லாததா? அன்றித் திரவியரூபமா? திரவியரூபமாயவழியும் அம்மலத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் உளதாயசம்பந்தம் சையோகத்தின் வேறானதா? அன்றிச் சையோகமா? சையோகமாயவழியும் உண்டாக்கப்படுவதா? அன்றி உண்டாக்கப்படாததா?

கசு. அங்ஙனமாயமலம் ஆன்மாக்கடோறும் வெவ்வேறானதா? அன்றி வேறாகாததா? வேறாகாதவழியும் விசித்திரசத்திகளோடு கூடாததா? அன்றி விசித்திரசத்திகளோடு கூடியதா? அவற்றோடு கூடியவழியும் அநித்தமா? அன்றி நித்தமா?

௨௦. ததா ஜீவ꞉ ஸ்வதந்த்ர꞉ பரதந்த்ரோ வா? பரதந்த்ரோ(அ)பி தந்நிவர்த்தகஸம்ஸாரவ்யாபார꞉ கிம் காரணாதி ரூப꞉? உத ஸந்நிதிமாத்ரம்? ததா ஸாந்நித்ய꞉ கிம் ஸாஹித்யம்? உத ஶக்திமாத்ரம்? அதவா கார்யஜ்ஞாநேச்சா விஶிஷ்டஶக்தி꞉?

௨௧. ததா தாத்³ருஶ꞉ ஶிவ꞉ கிம் ப்ரேரணவ்யக்த்யாதி ப்ரகாஶ்ய꞉? உத ஜ்ஞாநஸ்வரூப꞉? ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வே(அ)பி கிம் ஸ்வதந்த்ரேண அத்³ருஶ்ய꞉? உத ஸ்வரூபஜ்ஞாநப்ரகாஶ்ய꞉? ஸ்வரூபஜ்ஞாநப்ரகாஶ்யத்வே(அ)பி ஸ கிம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாத்ர꞉? உத ஸர்வரூபோ(அ)பி? யதா ஸர்வரூபம் ஜ்ஞாநப்ரகாஶம் ததாபி அஸ்ய ஸ்வரூப ஜ்ஞாநப்ரகாஶ்ய꞉? ஜீவஸ்வரூப ஜ்ஞாநப்ரகாஶ்யத்வே(அ)பி தத்ர கிம் ப்ரமாணம்? கிமாகமைவ? உத பரிஶேஷோ(அ)பி?

௨௨. ததா பஶுபாஶயோ꞉ கிம் லக்ஷணம்? தயோர்முக்தௌ கிம் ஸாதநம் நாஸ்தி? உத அஸ்தி? யதாஸ்தி ததா தத்ஸாதநம் கிம் கர்ம? உத ஜ்ஞாநமாத்ரம்? அதவா விகல்பேந ஸமுச்சய꞉? ஸமுச்சயே(அ)பி ஸமுச்சிதம் தத்? ஸமுச்சயே(அ)பி கிம் ஸாமாந்ய ஸமுச்சய꞉? அதவா அங்காங்கிபாவேந? யதா அங்காங்கிபாவேந ததாபி கிம் ஜ்ஞாநமங்கம்? உத கர்ம? கர்மணோங்கத்வே(அ)பி கிம் ததாராதநோபகாரகம்? உத ஸந்நிபத்யோபகாரகம்?

௨௩. ததா முக்திப்ரதஜ்ஞாநம் கிம் பஶுபாஶயோர்விஷயம்? உத பதிவிஷயம்? பதிவிஷயத்வே(அ)பி தத்ஜ்ஞாநமார்க்காய்யயேந கிம் ஸ்த்ரீ ஶூத்ராதிவர்ணாநாமேவ அதிகார꞉? உத ஸர்வவர்ணாநாமபி? யதா ஸர்வவர்ணாநாம் ததாபி கிம் ஸ்த்ரீ ஶூத்ராதிஜாதீயாநாம் விஶேஷிதாநாம்? உத தேநாவிஶேஷிதாநாம்? ததா விஶேஷிதாநாம் அதிகாரேபி கிம் ஸமய விஶேஷ தீக்ஷாஸம்ஸ்க்ருதாநாம் அதிகாரிவிஶேஷேண கோடாவநிவிஷ்டம்? உத தத்ர நிவிஷ்டம்? நிவேஶேபி அதிகாரகோடி நிவிஷ்டதீக்ஷயாபி கிமவிஶேஷிதாநாமதிகார꞉? உத ஶக்திநிபாதாதி விஶேஷிதாநாம்?

௨௦. அங்ஙனமாய சிவன் சுவதந்திரனா? பரதந்திரனா? பரதந்திரனாயவழியும் அவனை நடத்துகிற இறைவனதுதொழில் புறக்கருவி முன்னாகக் கொள்ளுமியல்பினதா? அன்றிச் சன்னிதிமாத்திரமா? அப்போது சன்னிதியாவது சமீபித்திருத்தலா? அன்றிச் சத்திமாத்திரமா? அல்லது காரியத்தில் உன்முகப்படுதலடுத்தசத்தியா?

௨௧. அங்ஙனமே அவ்வியல்பினராய சிவபெருமான் பிரமாணவிருத்தி முதலியவற்றால் விளக்கப்படுபவரா? அன்றி ஞானசொரூபரா? ஞானசொரூபராயவழியும் எவ்வாற்றானுங் காணப்படாதவரா? அன்றிச் சொரூபஞானத்தால் விளக்கப்படுபவரா? சொரூபஞானத்தால் விளக்கப்படுபவராயவழியும் அவர் ஞானசொரூபிமாத்திரமா? அன்றிச் சுகரூபியுமா? சுகரூபியாதலுள்ளபொழுதும் யாருடைய சொரூபஞானத்தால் விளக்கப்படுபவர்? சிவருடைய சொரூபஞானத்தால் விளக்கப்படுதலுள்ளவழியும் ஆண்டுப் பிரமாணம் என்னை? ஆகமந்தானா? அன்றிப் பாரிசேஷமுமா?

௨௨. அங்ஙனமே பசுபாசங்களின் இலக்கணம் என்னை? அங்ஙனம் முத்திபெறுதலிற் சாதனம் இன்றா? அன்றி உண்டா? உளதாயவழி அச்சாதனம் கருமமாத்திரந்தானா? அன்றி ஞானமாத்திரமா? அல்லது விகற்பமாக இரண்டுமா? அல்லது கூடிய அவ்விரண்டுமா? கூடுதற்கண்ணும் ஒத்தபடி கூடுதலா? அல்லது அங்க அங்கிபாவத்தினாலா? அங்கமுமங்கியுமாய்க் கூடும்வழியும் அங்கமாவது ஞானமா? அன்றிக் கருமமா? கருமம் அங்கமாயவழியும் அது கிட்ட உபகரிப்பதா? அன்றி ஒருங்குசேர்ந்து உபகரிப்பதா?

௨௩. அங்ஙனமே முத்திக்கேதுவாய ஞானம் பசுவுஞ் சிவனும் பேதமாதலை விஷயமாகவுடையதா? அன்றி அபேதமாதலை விஷயமாகவுடையதா? அபேதவிஷயமாயவழியும் அதனைதுவான ஆகமங்களையோதலில் அதிகாரம் மூவருணத்தார்க்குமேயா? அன்றி நால்வருணத்தார்க்குமா? நால்வருணத்தார்க்குமாயவழியும் பெண்களுஞ் சூத்திரரும் போலிப் பிராமணருமாதல் என்னுமடையடுத்தவர்க்குமா? அன்றி அவ்வடையடாதவர்க்கா? அங்ஙனம் அடாதவர்க்கே அதிகாரமாயவழியும் சமய விசேஷ தீக்ஷா சம்ஸ்காரமுடைமை அதிகாரியின் அடைமுகத்திற் புகுதலிலதா? அன்றி ஆண்டுப் புகுதலுடைத்தா? புகும்வழியும் அதிகாரமுகத்தடைந்த தீக்ஷையுளதாகும்வழியும் விசேஷமில்லாதவருக்கதிகாரமா? அன்றிச் சத்திநிபாதமுதலிய விசேஷமுடையவர்க்கே அதிகாரமா?

௨௪. 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃? 𑌉𑌤 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵?

௨௫. 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂? 𑌕𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃? 𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃?

௨௬. 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌲𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌭𑍁𑌵𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣 𑌪𑌦 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃? 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃? 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌜𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂? 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂? 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌃?

௨௭. 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃? 𑌉𑌤 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌃?

௨௮. 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵? 𑌉𑌤 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵? 𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃? 𑌉𑌤 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣? 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿? 𑌉𑌤 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿? 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂? 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃? 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌆𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃?

௨௯. 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌃? 𑌉𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃? 𑌉𑌤 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧𑌃? 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃? 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂? 𑌉𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌂? 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃? 𑌉𑌤 𑌭𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌯𑌃? 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌶𑌿𑌵𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂?

௨௪. அங்ஙனமே ஆகமப்பொருளாராய்ச்சி என்னு மியல்பினதாய சிரவணத்திலே சமயவிசேஷதீக்ஷாசம்ஸ்காரமுடைமைமாத்திரமே அதிகாரமாகுமா? அன்றி நிர்வாணதீக்ஷாசம்ஸ்காரமுடைமையுமா?

௨௫. தீக்ஷையின் இலக்கணம் என்னை? அதன்வகைகள் எத்தனை? அவற்றின் உபயோகம் எங்ஙனம்?

௨௬. இனிக் கலை, தத்துவம், புவனம், வர்ணம், பதம், மந்திரம் என்பவற்றின் உள்வகைகள் எத்தனை? அவற்றின் சுத்தி எவ்வகையினது? சுத்தியுளதாயவழியும் அவ்வப் புவனங்களிற்றோன்றுஞ் சரீரமுதலியன தோன்றுதொழிதல் எங்ஙனம்? அத்துவாக்களின் இலக்கணந்தான் என்னை? அத்துவாக்களுக்குச் சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தம் என்னுங் குறிகள் யாதுகாரணத்தன?

௨௭. இனி முத்தியையருளுங்குரு விசேஷித்த சீவனா? அன்றிச் சிவனா?

௨௮. அம்முத்திக்குச் சாதனமான ஞானஞ் சாக்ஷாத்காரரூபமேயா? அன்றிக் குருவினுபதேசத்தாலாகிய சாத்தஞானமுமா? சாத்தஞானமும் அன்னதாயவழியும் அதன்றோற்றத்தோடடுத்ததென்னும் இலக்கணத்ததாயே பரமமுத்தி ஆகுமா? அன்றிச் சீவன்முத்தி இடைப்படுதலால் ஆகுமா? இடைப்படுதலுள்ளவழியும் சீவன்முத்தனுக்குச் செயற்பாலதே இல்லையா? அன்றி உண்டா? அங்ஙனம் சீவன்முத்தனுக்குத் தேகமிருத்தல் யாதுகாரணத்தால்? வாசனைகாரணமாதலால் எனில், அது நீங்குவது எங்ஙனம்? அங்ஙனம் போகத்தாற் பிராரத்தகருமம் அழியுமாயின் ஆகாமியகருமங்கள் தோன்றுதொழிதல் எங்ஙனம்?

௨௯. இனி முத்தியாவது உடம்பழிதலா? அன்றிப் பிரகிருதியை விவேகித்துக் காண்டலாற் புருஷன் சுவரூபமாத்திரத்தினிற்றலென்னுங் கைவல்லியமா? அன்றி ஞானத்தொடர்பினொழிபா? அன்றி மிகுந்த துக்க நீக்கமா? அல்லது அவ்வியல்பினதாய துக்கந் தோன்றாமையா? அல்லது இடையறாத மேற்செல்லுகையா? அல்லது நித்திய சுகவெளிப்பாடா? அன்றி இனைத்தென்று கூறப்படாத அவித்தைநீக்கமா? அன்றிச் சத்துவ அனுபவமா? அல்லது கணாதிபதித்துவ முதலிய பதங்களைப்பெறுதலா? அல்லது பரமான்மாவில் ஒடுங்கலா? அன்றிப் பரமசிவனினும் ஆதிக்கியமடைதலா? அல்லது சிவசாயுச்சியமா?

௧௦. ஸாயுஜ்யேபி கிம் ஶிவஜ்ஞாந ஸங்க்ராந்தி ஸத்வே ஸதி பஶோஸ்ஸ்வஸ்ய ஸர்வஜ்ஞத்வாத்யபிவ்யக்திர் நாம கஶ்சித் ஸேதகம் ஶிவஸாம்யம்? அதவா ஸர்வஶிவாத்வைதாபிவ்யக்தி:?

௧௧. ததா த்ருஷ்ட்வாபி ஸாக்ஷாத்காரே கிமந்தரங்க ஸாதநம்? கிம் வா பஹிரங்கஸாதநம்?

௧௨. ஏதே ஸூத்ரஸ்யைகைகஸ்யைவ ஸந்தேஹா ஜநிதா:; க்வசித் ப்ரஹ்மண ஸர்வோபாதாநத்வஸ்ய ப்ரதிபாதநாத், க்வசிந் நாயகத்வ ப்ரதிபாதநாத், க்வசித் ஶிவஸாம்யஸ்ய மோக்ஷத்வேந கதநாத், க்வசித் அத்வைதஸ்ய தத்த்வேந கதநாத், க்வசித் தீக்ஷாயா ஏவ மோக்ஷஸாதநத்வஸ்ய ப்ரோக்தநாத், ஸர்வத்ர ஜ்ஞாநஸ்யைவ ததாத்வோபாயநாத், க்வசித் ஶாஸ்த்ரயுக்தி தத்த்வத்ரயஸ்ய ஸர்வத்ர தத்த்வஷட்த்ரிம்ஶத்ஸ்ய கதநாத், தத்த்வஜ்ஞாநஸ்ய கதநாத், ஸ்வாஸ்ரயுக்தி க்வசித் பாஶஷட்கஸ்ய ஸாஹித்யேந ஸர்வத்ர ஶக்திநாஶ்ரயகேந தத்த்வநாம் கதநாத், தத்த்வ க்வசித் துஷ்கரணாநாம் தத்த்வஷட்கஸ்ய ஸர்வத்ர த்ரிகஸ்ய கதநாத், க்வசித் ஸர்வநஸ்ய தத்த்வஷட்த்ரிம்ஶத்யதிகஸதஸம்ஸ்யயா ஸர்வத்ர ஷட்த்ரிம்ஶதயதிகஸதஸம்ஸ்யயா ப்ரதிபாதநாத், க்வசித் பதார்த்ததத்வஸ்ய ஸர்வத்ர பதார்த்தஷட்கஸ்ய கதநாத், ததா பாஶாநாம் க்வசித் த்ரித்வஸ்ய க்வசிச்சதுஷ்ட்வஸ்ய க்வசித் பஞ்சத்வஸ்ய ப்ரதிபாதநாத், க்வசித் த்வயஸ்ய க்வசித் த்ரிகஸ்ய ஸர்வேஷாம் தத்த்வாநாம் ப்ரதிபாதநாத்.

௧௩. ஏதேஷாம் ஸந்தேஹாநாம் தத்ததயிகாராநுஸாரேண ப்ரகாஶ ஸரித்யாஶேந ஶிக்ஷாஶிஷ்யஸ்ய ஸர்வாதிகாரஸாதநஸ்ய கதநேந நிவ்ருத்தி: கர்த்தவ்யேதி.

௧௪. ஏவம் விஶ்வாஸயுக்த வசந ஶ்ரவண ஜநித வ்யாமோஹ வ்யாகுலித வாஸிதவ்ருத்தி ஶுத்தஸ்ரோதம் உத்தமஶிஷ்யம் பதி பஶு பாஶ ஸ்வரூப லக்ஷண ப்ரமாண ஶக்தி தத்த்வமபேக்ஷ ஸத்யஸந்தா ஸதாஸந்தா நந்தீஶ்வரேண ப்ரியதமேந ஸநத்குமாரேண வ்யாஸயிகாரிணா ஶைவாகமம் நிர்ணயம் வ்ருஷ்டி: ஶ்ரீகண்டநாத: * க்ருபாஹ்ருதய:,

* க்ருபார்த்ர ஹ்ருதய: என்றும் பாடம். இப்பாடத்தில் அருளினால் ஈரிய மனமுடையராய் எனப் பொருள்கொள்க.

மொழிபெயர்ப்பு.

௯௦. சாயுச்சியமுஞ் சிவகுணஞ் சங்கிரமித்தல் தோன்றுதல் சமாவே
சித்தல் சொந்தமான முற்றறிவுமுதலியனவெளிப்படுதல் என்பவற்றுள் ஒன்
றைக் காரணமாகவுடைய, சிவசமத்துவமா? அல்லது பரமசிவசொரூபத்தால்
வெளிப்படுதலா?

௯௧. அப்படியே முத்தியுபாயமாகிய சாக்ஷாற்காரத்திலே அந்தரங்க
சாதனம் யாது? பகிரங்கசாதனந்தான் யாது?

௯௨. இங்ஙனம் எனக்கு உம்முடைய வாக்கியங்களாற்றானே ஐயம்
விளைந்தது; சிலவிடத்துப் பிரமமே உபாதானமென உணர்த்தலானும், சில
விடத்து மாயையே அதுவென உணர்த்தலானும், சிலவிடத்துச் சிவசமத்துவ
மே முத்தி என்கையாலும், சிலவிடத்து ஐக்கியமே அதுவென்கையாலும்,
சிலவிடத்துத் தீக்ஷைதானே முத்தியின் காரணமென்கையாலும், வேறிடத்து
ஞானந்தானே அதுவென்கையாலும், சிலவிடத்துச் சுத்தாத்துவாவிலே தத்
துவ மூன்றென்றும் வேறிடத்துத் தத்துவ நான்கென்றும் வேறிடத்துத் தத்
துவமைந்தென்றுங் கூறலானும், அசுத்தாத்துவாவிலும் சிலவிடத்துப் புரு
ஷதத்துவத்தைச் சேர்த்தும் வேறிடத்து அதனை ஒழித்துந் தத்துவங்களை
எண்ணலானும், அவ்வசுத்தமாயையிற்றானே சிலவிடத்து அந்தக்கரணங்கள்
நான்கென்றும் வேறிடத்து மூன்றென்றுங் கூறலானும், சிலவிடத்துப் புவ
னங்கள் இருநூற்றிருபத்துநான்கென்றும் வேறிடத்து இருநூற்றுமுப்பத்
தாறென்றும் உணர்த்துதலானும், சிலவிடத்துப் பதார்த்த மூன்றென்றும் வே
றிடத்துப் பதார்த்தமாறென்றுங் கூறலானும், அவ்வாறே பாசங்களைச் சிலவி
டத்து மூவகையவென்றுஞ் சிலவிடத்து நால்வகையவென்றும் வேறிடத்து
ஐவகையவென்றும் விளக்கலானும், சிலவிடத்து அத்துவாக்களிரண்டென்
றும் வேறிடத்து மூன்றென்றும் வேறிடத்து ஆறென்றும் விளக்கலானும்
என்பது.

௯௩. ஆதலின் இச்சந்தேகத்தை, அவ்வவருடைய அதிகாரத்துக்
கிசையக் கூறப்பட்ட பக்ஷபேதங்களை ஒழித்து முமுக்ஷுக்களால் உணரப்
படும் பாரமார்த்திகரூபத்தை உரைத்தலினாலே ஒழித்தல் செய்யப்படுவது.
என;

௯௪. இப்படியே முரண்படுபொருளுடைய வசனங்களைக் கேட்ட
விளைவாய மயக்கத்தாலும் உலகப்பேச்சான்வந்த வாதிகளின் விபரீதவுணர்வா
லும் மேற்சொல்லிய விஷயங்களாகிய பதி பசு பாசங்களின் சுவரூப இலக்
கணப் பிரமாணங்களிலும் முத்தி முத்திசாதனங்களிலும் ஐயுறுகின்றவரும்
அதிப்பிரிய பத்தரும் முக்கிய அதிகாரியுமாகிய நந்தீசுவரபகவானாலே சைவ
பதார்த்தநிச்சயங் கூறுமாறு வினவப்பட்ட ஸ்ரீகண்டநாதர் அருள்பொருந்
திய மனமுடையவராய்,

கரு. பாபோ ஸ்த்ருங்கஸ்யாபி வ்ருக்ஷ:; நஹி ஸ்வத்ருஷ்டே ஸந்த்ருஷ்டஸ்ய பவம் ப்ருஷ்ட்வாபி பாப்யுக்தி:.

கசு. அத்ரஸ்த்ர தேஹம் பாரமார்த்திகரூபமேவ ப்ரதிபாதயேந ஸ்வதேவ ஸ்வதேஹேந அவாகந்திஷ்டாதீதி ப்ரஶாந்த தேஶந பத்தம் ஸதேஹ நிராகரணம் ப்ரதிஜ்ஞாய ததேஷ ஸகல நிமித்தம் ஸ்ருதீதிஹாஸ புராண ந்யாயாநுக்ருஹீத யுக்த்யா ஸதேஹ ப்ரஶம்ஸாயாம் உத்தமம் பரிஶிஷ்டம் பக்ஷம் தாவ தேவ யுக்த்யாயிகார நபஸாரேண உக்த பக்ஷாந்தர பரித்யாகேந பாத்யஞ்ச ப்ரதிபந்ந நிமித்தத்ய அநுக்ருஹீத பக்ஷாந்தர நிராஸ பஞ்சகம் ஶைவாய ஜ்ஞாபயிதேந ப்ரதிபாதயது,

கஎ. ஏதச்ச ஸூத்ராத்மகம் ஶாஸ்த்ரம் ஶரீரம் பரிக்ருஹ்ய காமிகாத்யஷ்டாவிம்ஶதி பேதபிந்நாகமாநாம் நிர்மலத: பாரமேஶ்வர ஸந்தர்ப்ப ஸஞ்சயம் ஸமுத்த்ருத்ய ஸந்தேஹேந ஸ்வதேஹ போதிதம் ரௌரவ தந்த்ராந்தர்கதம் ஶிவஜ்ஞாந போதாக்யம் ஶாஸ்த்ரம் உபதிஶதி; ஸூத்ராந்தம் ஸம்க்ஷிப்தார்த்த இதி.

கஅ. அயஞ்ச மார்க்கோ ரௌரவ ஸம்ஜ்ஞக:. ததா ஹி! ஶாஸ்த்ராவதாரோ த்விவித:; ரௌரவ: ப்ரதிஸம்ஹிதஶ்சேதி. தத்ர ரௌரவ: க்ரோதாக்ய ப்ரத்யேக அஷ்டாவிம்ஶதி ஸம்ஹிதா ப்ரதிபாதிதேப்யோ ஶ்ரீகண்டாதி க்ரமேணாவதார:.

யதா ரௌரவீ விஜயே:—

கசு. “ஶிவஸ்த்வாத்ய ஜகத: ஸ்ருஷ்டௌ ராகாதேவ நிஜேச்சயா|
விஜ்ஞாந கேவலாநஷ்டௌ போதயாமாஸ புத்கலாந்||”
இதி.

ததா ஸ்ரீமதங்கேஷு:—

உ0. “அநந்தாத்யா மஹாத்மாநோ பஞ்சம் நிவேஶம் கோடிஸங்க்யயா|
ஸதாஶிவேந தேவேந ததாநந்தேந தீமதா||
பாஷிதம் * லக்ஷணோத்ரேண ததேவாஹம் தவாயநா|
பரிக்ஷ்ய ஸம்க்ருஹ்ய ஸம்க்ஷேபாந்ததம் பாரமேஶ்வரம்||
ஸஹஸ்ராணாம் த்ரயேணாய பஞ்சபிஶ்ச ஶதை: பரம்”|
இதி.

* பிரதிகளில் லக்ஷண என்று காணப்பட்டது. லக்ஷணோத்ரேண என்றால் இசை பொருந்தும். இலட்சக்கணக்கால் எனப் பொருளும் பொருந்தும்.

௩௫. நீ வினாவியது நன்று; தக்கதே! நீயல்லாத பிறருக்கு இவ்வாறு வினாவுதற்கும் வல்லமை இல்லையே.

௩௬. ஆதலால் அச்சந்தேகத்தைப் பரமார்த்தரூபத்தை விளக்குகிற இலகுவான சந்தர்ப்பத்தினாற்றானே நீக்கிவிடுகின்றேனென்று வினாவைச்சுட்டி மகிழ்ந்துரைத்தன்முன்னாகச் சந்தேக நிராகரித்தலிற் பிரதிஞ்ஞைசெய்து கொண்டு, அவருக்குச் சகல வேதாகம ஸ்மிருதி இதிகாச புராண நியாயங்களால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டதாய்ச் சுட்டிய சந்தேகவினாநிரையில் உத்தமமாய் எஞ்சிநின்ற பக்ஷத்தை, தமோகுணத்தினராகிய தேவர் மனிதரின் அதிகாரங் கட்கியையக் கூறப்பட்ட பக்ஷாந்தரங்களை ஒழித்து வேறு வாதிகளால் உணர்ந்துகொள்ளப்பட்ட வேதமுதலியவற்றானனுக்கிரகிக்கப்பட்ட பக்ஷாந்தரங்களை நிராகரித்தன்முன்னாகச் சைவபதார்த்த நிர்ணயமென்று விளக்குகிறவராய்,

௩௭. பன்னிரு சூத்திரவியல்பினதாகிய சாத்தசரீரத்தைக்கொண்டு காமிகமுதல் இருபத்தெண்வகையினவாய ஆகமங்களை அருளிச்செய்த பரமசிவனிடத்து அனுக்கிரகமுன்னாகப் பெற்று அநந்தேசராலே தமக்கு உணர்த்தப்பட்ட இரௌரவாகமத்தினுட்பட்ட சிவஞானபோதம் எனப் பெயரிய சாஸ்திரத்தை உபதேசிக்கின்றார்; ஸ்திரீபுங்நபும்ஸகாதித்வாத் என;

௩௮. இந்தக் குருக்கிரமம் மஹௌகம் என்னும் பெயரியது? அங்ஙனமன்றே! சாத்திரங்களின் அவதாரம் மஹௌகம் பிரதிசங்கிதம் என இருவகைத்து. ஆண்டு மஹௌகக்கிரமமாவது தனித்தனி இருபத்தெட்டுச் சங்கிதைகளையும் ஓதிய வித்தியேசரால் ஸ்ரீகண்டர் முதலியோரின் முறையால் அவதரித்தல்.

எங்ஙனம் மாலினீவிசயத்தில்:—

௩௯. "உலகத்தைச் சிருட்டிக்க விரும்பியபதி சிருட்டியின் முன்னரே சுவேச்சையினால் விஞ்ஞானகேவலபுற்கலரெண்மருக்குப் போதித்தார்." என;

அவ்வாறே ஸ்ரீமதங்கத்தில்:—

௪௰. "முன்பு சதாசிவனால் அனுட்டுப்பு விருத்தங்களிற் கோடிக்கணக்காகத் தொடுக்கப்பட்டதும் அவரிடத்துப்பெற்ற புத்திமானாகிய அநந்தேசுரரால் இலக்கணமாத்திரத்தால் உபதேசிக்கப்பட்டதுமாகிய அம்மதங்க பாரமேசுரத்தையே நான் இப்போது உனக்குச் சுருக்கமாகத்திரட்டி மூவாயிரத்தைஞ்ஞூறு கிரந்தங்களாற் சொல்வேன்." என;

௪௧. [illegible]

௪௨. [illegible]

[illegible]

௪௩. "[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]"॥
[illegible]

௪௪. [illegible]

௪௫. [illegible]

௪௬. [illegible]

௪௭. [illegible]

சக. ஸ்ரீமத் கிரணமுதலியவற்றிலோ பிரதிசங்கிதமென்னுங் குருக்கிரமஞ் சொல்லப்பட்டது. அங்ஙனமன்றே! சதாசிவனாற் சிருட்டியாதியிலே தம்மியல்பினாற் சிருட்டிக்கப்பட்ட பிரணவர்முதலிய பத்துச் சிவன்களுக்கும் முறையே அவ்வளவினவாகிய காமிகம் முதலிய சைவதந்திரங்கள் உரைக்கப்பட்டன. அவர்களாலே திரிகாலர் முதலியோருக்கு உரைக்கப்பட்டன.

சஉ. அவ்வாறே சதாசிவதத்துவத்தின்கீழுள்ள அநாதிருத்திரர் முதலிய பதினெண்மருக்கும் முறையே அவ்வளவினவாகிய விஜயம் முதலிய இரௌத்திர தந்திரங்கள் உரைக்கப்பட்டன. அவராலும் பரமேசுவரர் முதலியோருக்கு உரைக்கப்பட்டன என்பது.

அதுகூறப்பட்டது:—

சங. "சிருட்டியின் பின்னரே சதாசிவன் தம்மியல்பினராய பத்துச் சிவன்களைச் சிருட்டித்து ஒன்றாகிய ஞானத்தை அவர்கணக்காக விரைவிற் பகுத்து அவர்க்கு உரைத்தார். பிரணவருக்குக் காமிகத்தையும், சுதருக்கு யோகசத்தையும்" என்பது முதலாகவும், "அநாதி என்னும் உருத்திரருக்கு அவரால் விசயம் உரைக்கப்பட்டது" என்பது முதலாகவும்.

சச. இதுவுஞ் சைவசந்நியாசபத்ததியில் எம்மாலே தெளிவாக உணர்த்தப்பட்டது. ஆண்டுக் கடைப்பிடிக்கற்பாலது.

சரு. முடிவினெய்திய ஸௌவாய-ஹ நிண-ய௦ என்னும் விசேஷணம், சொல்லப்பட்ட எல்லா அர்த்தங்களையும் குறிப்பிப்பது. இவ்விசேஷணத்தினாலே இச்சிவஞானபோதத்துக்குச் சைவப்பொருளின் உண்மையே விஷயம் என்பது சொல்லப்பட்டதாகின்றது. அற்றாகலின் அதனை அறியும் அவாவுடையவன் அதிகாரி; அதனைத் துணிந்து கோடலே இடையீடின்றிப் பெறும் உறுதியானபயன். உணர்த்தப்படுவதும் உணர்த்துவதுமாதல் காரியமுங் காரணமுமாதல் முதலியன சம்பந்தங்கள் என்பதறிவிக்கப்பட்டது. முத்தியென்னும் இடையீடுடையபயன் பத்தாஞ் சூத்திரத்துச் சொல்லப்படும்.

சசா. ஆண்டு முதலிற் சூத்திரங்களிரண்டினாற் சிவனது சொரூபலக்கணமும் அவரது தடத்தலக்கணமும் பிரமாணமும் அவற்றிற்கு உபயோகமான யுத்தியை விளக்குதன்முன்னாக ஆன்மசொரூபவினாவின் முன்னையவினாக்கட்கு விடையாகப் புனைந்துரைக்கப்படுகின்றன.

சஎ. ஆண்டு முன்னர்ப் பதிபதார்த்தமாகிய சிவனை அனுமானத்தாற் சாதிக்கின்றார்:—

प्रथमसूत्रम्.

स्त्रीपुंनपुंसकादित्वाज्जगतः कार्यदर्शनात् ।
अस्ति कर्ता स हृत्वैतत् सृजत्यस्मात् प्रभुर्हरः ॥

௪௮. स्त्रीपुंनपुंसकं शरीरप्रकारः सशरीरिणोः यस्य तत् = स्त्रीपुंनपुंसकादि. लोके सशरीरिण्येव शरीरप्रयोगादिव्यवहारात् शरीरसम्बन्धः सशरीरिणोश्च लक्षितम्. सशरीरिणोः सन्निवेशविशेषवत्त्वम्.

௪௯. तत्र कारणभावेन लोकानुगते जगति तत्त्वाः कर्तृहोतृकोटिनिविष्टेन प्रयोजनस्य तन्मात्रकस्य स्त्रीपुंनपुंसकस्य ग्रहणम्. तत्रापि संख्यानेन प्रदर्शनाय त्रितयोपादानम् इति द्रष्टव्यम्.

௫௦. अथवा चेतनाचेतनात्मकत्वेन तद्गुणसंज्ञान बहुव्रीहिणा चेतनतदितरसाधारणं निर्दिष्टतत्कार्यादिकर्तृ सर्वान्तर्भावेन गुण परिवर्तितत्वेन स्त्रीपुंनपुंसकतदितरसाधारणं सावयवत्वम् उपलक्ष्यते. तेन सावयवादित्यर्थः.

௫௧. अथवा स्त्रीपुंनपुंसकादिभावेन नानाविधत्वादित्यर्थः; जगतस्तु नानाविधत्वस्य कार्येण व्याप्तत्वात्.

௫௨. जायतेऽस्ति नश्यतीति वर्तमानत्वात् विकारवत्त्वं कार्यजातमुपलक्ष्यते.

௫௩. अथवा स्थूलादिप्रविभक्तकर्तृकत्वं कार्यस्य योग्यतया उपलक्ष्यते.

௫௪. यथा घटपटेषु दृश्यमानः सन्निवेशविशेषः कार्यत्वे व्याप्तः, तथा देहादीनामपि विशेषः सर्वत्रोपलक्ष्यते.

முதற்சூத்திரம்.

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

சஅ. ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகாதிரூபாத்—பெண்ணும் ஆணும் அலியும் என்னும் ஒத்ததன்மையினவற்றை உடைமையால்; உலகத்தில் ஒத்ததன்மையினவற்றைச் சுட்டியே முதல் இடை ஈறுமுதலிய பதங்களின் வழக்குண்மையின் இங்கே ஆதிசத்தத்தால் ஒத்ததன்மையவென்னும் பொருள் குறிக்கப்பட்டது. ஒத்ததன்மை என்றது இங்கே அவயவச்சேர்வு வேறுபாடுடைமையை.

சகூ. தனுகரணபுவநபோக இயல்பினதாகிய உலகத்திலே வினைகளைச் செய்வார்க்கும் வினைப்பயன்களை நுகர்வார்க்கும் முன்னிற்குந் தலைமையுடையது தனுவாகலின் அதனியல்பான பெண்ணணலிகளை எடுத்தது; ஆண்டும் அவயவச்சேர்க்கைவேறுபாடு காட்டுதற்கு மூன்றையும் எடுத்தது என்றறிக.

ருO. அல்லது "சைத்திராதியரை உண்பி" என்புழித் தற்குணசஞ்ஞானம் என்னும் அன்மொழித்தொகையினுல் சைத்திரனுக்கும் ஏனையர்க்கும் பொதுவான வரித்துக்கொள்ளப்பட்டவராதன்முதலியனபோலவும், சர்வாதிகளை என்புழிச் சர்வபதத்துக்கும் விச்சுவாதிபதங்கட்கும் பொதுவான கணபாடமாந்தன்மைபோலவும், பெண்ணணலிகட்கும் ஏனையவற்றிற்கும் பொதுவான அவயவமுடைமை கொள்ளப்படும். அதனுல் சாவயவத்துவத்தால் என்பது கருத்தாமெனக.

ருக. அல்லது பெண்ணணலி முதலியனவாந் தன்மைகளாற் பலவகைப்பட்டமையான் என்பது கருத்தாகக்கொள்க; சடமாய்ப் பலவகைப்பட்டிருப்பது காரியத்தன்மையால் வியாபிக்கப்பட்டதாகலின்.

ருஉ. ஜகத:—சகத்தினுடைய; மல் என்பது அழிதற்பொருட்டாகலின் சகம் என்பது சிவதத்துவமுதற் பிருதிவிவரையான காரியக்கூட்டத்தைக் காட்டுவதாம்.

ருங. அல்லது எம்போலும் பிரசித்தமான கர்த்தாக்களையுடையதல்லாதகாரியம் தகுதிவலியால் நிறுத்தப்படுகின்றது.

ருச. தகுதி என்றது, நீர் கொள்ளுஞ் சமயத்திற்சொல்லப்பட்ட குடம் என்னுஞ் சொல்லாற் கொள்ளலற்றகுடம் என்று கொள்ளல்போல்வது, அல்லது சரீரம் முதலிய விசேடமே காரியம் என்னும் அச்சொல்லால் நிறுத்தப்படுகின்றது.

௫௫. 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯.

௫௬. 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃 [illegible] 𑌸𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 [illegible] 𑌵𑌾.

௫௭. 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌇𑌤𑍀𑌵 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂. 𑌉𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌗𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍.

௫௮. 𑌸𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 [illegible]

௫௯. 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂, 𑌜𑌡𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌯𑌵𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍; 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚, 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍.

𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇:—

௬0. "𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍"। 𑌇𑌤𑌿.

௬௧. 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾 [illegible] 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾, 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍; 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌂.

𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇:—

௬௨. "𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾"॥
𑌇𑌤𑌿.

௫௫. காயத்வாத் — காரியத்தன்மையைக் காணலால்; ஏது பிரமாணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையை விளக்குதற்குக் காணல் என்னும்பதம் வழங்கப்பட்டது.

௫௬. கர்த்தா — கருத்தா; ஈண்டுக் கருத்தா சாதனம் அங்கம் பயன் முதலியவற்றை அறிதலுள்ளவழி உபாதானத்தை விஷயமாகவுடைய அபரோக்ஷஞானத்தையும் தொழிலியற்றவேண்டும் ஆகிருதியையும் உடையவன்; அல்லது அவ்வியல்பின ஞானாதிமாத்திரமுடையவன்.

௫௭. அஸ்தி — உளன்; உளனென ஒருமை கூறவேண்டப்பட்டது, உபாதேயத்தை அடைந்தமையின்.

௫௮. ஸ: — அவன்; அவன் என்றதனால், வேதாகமஸ்மிருதி இதிகாச புராணாதிகளிற் பிரசித்தியாதல் ஆராயப்படுகின்றது; வேதாகமாதிகளாற் சாதிக்கப்பட்டவன் எவனோ அவன் என்க.

௫௯. உலகம் காரியம், அசேதனத்தன்மை உள்ளவழிப் பலவகைப்படுதலின்; அல்லது அவயவச்சேர்க்கை விசேடமுடைமையின்; குடமுதலியன போல.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

௬0. "இவ்வுலகத்துக்குக் காரியத்தன்மையுங் குடமுதலியனபோல அவயவமுடைமையாற் கொள்ளப்படும்" என.

௬௧. அதனால் வழக்கிற்கிடமாய எல்லாக்காரியமும், அல்லது சரீரம் முளைமுதலியன, சாதநம் அங்கம் பயன் என்பவற்றை அறிதலோடு தொழிலியற்றவேண்டும் ஆகிருதியையுடையவனாற்றோன்றின; அல்லது, உபாதானத்தை விஷயமாகவுடைய அபரோக்ஷ ஞானத்தோடு தொழிலியற்றவேண்டும் ஆகிருதியுடையவனாற் றோன்றின; காரியமாதலால், குடம்போல; என்பது கர்த்தாவையுணரும் அனுமானம்.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

௬௨. "வழக்கிற்கிடனாய உலகம் சருவஞ்ஞகருத்தாவை முன்னுடையது; காரியமாதலின். இது காரியம் என்பது குடமுதலியனபோல நமக்குச் சித்தமேயாம்" என்பது.

ஶ்ரீம்ருகேந்த்ரே ச:-

௬௩. “கர்மாவஹஸ்ய தேஹாதி வஸ்து கார்யத்வத: ஸகர்த்ருகம்|
கர்த்தா சாஸ்ய ஜாநீதோ விஶிஷ்டஶ்சேதநோ ந ஸ:”||

௬௪. ஸகலமேதத் விஶ்வம் க்ரியாஶக்த்யதிஷ்டித காரணஜந்யம், கார்யத்வாத், கடவத் இதி. க்ரியாஶக்திரத்ர யஸ்ய ஸந்நிதௌ தேந யத் கரணீயதே. ஜடகாரணாதிஷ்டாத்ரீ க்ரியாஶக்தி: சேதநாஶ்ரிதா; க்ரியாஶக்தித்வாத், ஜ்ஞாதி ஶாரீர க்ரியாஶக்திவத். இதி.

௬௫. ததுக்தம் “யச்சேஷ்டயா ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே யஸ்ய” இதி. கார்யத்வஸ்ய காரண ஶரீராவயவாதீநாம் ஜ்ஞாந விஶிஷ்ட கர்த்ருஜந்யத்வாநுமாந ப்ரதிஷ்டாநேநைவ கடாதி உபாதாந காரண சேதநாநுமாநம் ப்ரஸித்தம்.

௬௬. ததா ஹி! ஜடகாரணாதேர்யோ ஜாயாதி: ஸம்ஸ்வரஸ்ய ஸசேதநஸ்ய ஜ்ஞாந விஶிஷ்டகர்த்ருவிஷய: ஸது கார்யாய ப்ரவர்த்ததே. ஸசேதநஸ்யைவ ஸதி கார்யார்த்த ப்ரவர்த்திதத்வாத், ப்ருத்யாதிவத், இதி.

ததுக்தம் ஶ்ரீமத் பௌஷ்கரே:-

௬௭. “அசேதநம் ஜடம் விப்ராஸ்ருதம் ப்ரேரணம் விநா|
ப்ரவ்ருத்தௌ வா நிவ்ருத்தௌ வா ந ஸ்வதந்த்ரம் ரதாதிவத்||
யேந ப்ரவர்த்யதே ஶக்த: ஸ பதி: பரிபட்யதே”|
இதி.

ஸந்த்ராவ்ரோக்தம்:-

௬௮. “அசேதநஸ்ய காயாதே: ப்ரவர்த்தகதயா பதி:|
ஸித்த: ஸர்வாயதேஶ கர்த்தா ப்ராபக: ஸததோதித:”||
இதி.

ஸ்ரீமிருகேந்திரத்திலும்:—

௬௩. "இனித் தேகமுதலியபொருள்கள் காரியமாந்தன்மையுடைய னவாதலை உணர்ந்து அனுமானத்தினாலே விசேஷித்தவனாகிய இவற்றின் கருத்தாவை அறிகிறோம்." என்பது.

௬௪. மதங்கத்திலோ "உலகங் கிரியாசத்தியால் அதிஷ்டிக்கப்பட்ட காரணத்திற்றோன்றுவது, காரியமாதலால்; குடம்போல." என்பது. கிரியாசத்தி என்னுந் தருமம் அனுமிக்கப்படின், அதனால் தருமி அனுமிக்கப்படுகின்றது. உலககாரணத்தை அதிஷ்டிக்குங் கிரியாசத்தி சித்தைச்சேர்ந்தது, கிரியாசத்தியாதலின்; தண்டமுதலியவற்றை விஷயமாகவுடைய கிரியாசத்தி போல. என்பது.

௬௫. அது "தருமத்தினாலே தருமி சாதிக்கப்படும்" என்பது, காரியமாகிய பக்ஷத்தையுடைய காரணவிஷயகமான அபரோக்ஷஞானத்தோடு தொழிலியற்றவேண்டும் ஆகிருதியுடையவனிற்றோன்றினமை என்னும் அனுமானத்தைக் காட்டலாற்றானே, பொருண்மையால் உபாதான பக்ஷகமான அனுமானங் காட்டப்பட்டது.

௬௬. அங்ஙனமன்றோ! சகத்தை உபாதேயமாகவுடைய மாயைமுதலியன இறைவனது அபரோக்ஷஞான சிகீர்ஷாகிருதிக்கு விஷயமாய்க் காரியத்தின்பொருட்டுப் பிரவர்த்திக்கின்றன. அசேதனமாயவழிக் காரியார்த்தம் பிரவர்த்தித்தலின், மண் முதலியனபோல. என்க.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

௬௭. "முனிவர்களே! அசித்தாகிய உலகம் சேதனன் பிரேரித்தலில் வழிப் பிரவிருத்தியிலாவது நிவிருத்தியிலாவது தன்வயத்ததன்று. எங்ஙனம்? தேர்முதலியனபோல. ஈண்டுப் பிரவிருத்தியை ஆக்குஞ் சத்திமான் எவனோ அவன் பதி என்று கூறப்படுகின்றான்." என.

வேறிடத்தும்:—

௬௮. "அசித்தாகிய மாயை முதலியவற்றைப் பிரேரித்தலால் முழுதுணர்ந்தியற்றுபவனும் வியாபகனும் நித்தமுத்தனுமாகிய பதி சாதிக்கப்பட்டான்." என.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇:-

௬௯. “𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌕𑌂 𑌤𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌯𑍋𑌜𑌕𑌃 𑌸 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌨𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃”॥

𑌇𑌤𑌿.

௭௰. 𑌨 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃; 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍. 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃; 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌕𑍋𑌟𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚.

𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑍌𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇:—

௭௧. “𑌨𑌾𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌤𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇 ।
𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑌂॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂।
𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌨𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾॥
𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌾𑌯𑌕𑍋𑌟𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌅𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰 𑌅𑌭𑍇𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃॥
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌪𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌅𑌭𑍇𑌦𑌨 𑌇𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂”॥

𑌇𑌤𑌿.

௭௨. 𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌤𑌾; 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃.

௭௩. 𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌤𑍍; 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍇𑌤𑌨𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚.

ஸ்ரீபராக்கியத்திலும்:—

சுசு. "வினை அறிவற்றது; அதனால் அது கூட்டுவானை அவாவுகின்றது. சத்திமானாதலின் அம்மகேச்சுவரன் தன்னிச்சையாற் கூட்டுபவனாகின்றான்." என.

எ0. கன்றுவளர்ச்சியின்பொருட்டுக் கிளர்ந்த பாலின்கட் பிறழ்ச்சியாமென்னற்க; அதுவுஞ் சேதனமான பசுவால் அதிட்டிக்கப்படுதலின். இரும்புக்காந்தத்தினும் பிறழ்ச்சியின்றென்க; ஆண்டும் கூட்டுவானால் அதிட்டிக்கப்பட்டமையுண்மையின். அவ்விரண்டும் பக்கத்தின்பாலில் அடங்குதலும் அறிக.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

எக. கன்றுக்குச்சுரந்து பெருகும் பாலின் ஏது அனைகாந்திகமாதல் இல்லை; அது சேதனமானபசுவாற்றானே கிளர்ந்து கன்றை வளர்ப்பதாகலின். பால் தானே கிளர்வதாயின் இறந்த தேகத்தினின்றுங் கிளரவேண்டுமே. அங்ஙனங்கிளர்தலே இல்லை; அதனாற் சேதநத்தை அபேட்சித்தல் உள்ளதே. அசேதநம் பிரவர்த்திக்குமென்று சாதிக்க அயக்காந்தமுந் திருட்டாந்தமாகாது; அவ்வயக்காந்தமுங் கூட்டுவானை அவாவியே பிரவர்த்திப்பதாகலின். மேலுஞ் சடமாய்ப் பிரவர்த்திப்பது யாது அது பக்கத்தில் அடங்குவதாம். ஆதலின் அசித்தெல்லாம் பிரவர்த்தித்தற்கட் சித்தை அபேட்சித்தல் உறுதி.

எஉ. இல்லையாயின், முத்தான்மாக்கட்கும் அதிட்டேயமாந்தன்மை உள்ளவழி வேறுபொருளாதல் இல்லை; அநாதிமுத்தனொருவனே அதிட்டாதாவாதலைக்கோடலின் வேண்டியதெய்தலின்.

எங. ஈண்டுப் பலராகிய முத்தான்மாக்களும் அதிட்டாதாக்கள் என்றல் கௌரவமாதலானும், அவர்கட்குத் தாமே முத்திபெறல் கூடாமையின் முத்தி கொடுப்பவன் இறைவனே என முடிபாகலானும்,

தது³க்தம் ஸ்ரீமத் ஸௌக்ஷ்மே:—

௭௪. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
இதி.

[illegible]

௭௫. [illegible]
[illegible]
இதி.

௭௬. [illegible]

[illegible]

௭௭. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
இதி.

௭௮. [illegible]

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

எச. "முனிவர்களே! முத்தர்கள் கருத்தாக்களாவார் என்பது கருத்தாயின், பாருங்கள்; ஆதிமுத்தனா அன்றி அநாதிமுத்தனா கருத்தாவாவன்? அநாதிமுத்தன் கருத்தாவானால் சித்தசாதநத்தன்மை ஆகும். ஆதிமுத்தனே கருத்தாவென்னில், முன்னரே அவனுக்கு முத்திகொடுத்த மற்றொரு கருத்தா வேண்டும்; அல்லது இவன் எப்படி முத்தனானான்? என்றும் பெத்தனே. ஆன்மாக்கள், தீமைகளை அழிக்கிற கடவுளாகிய சிவனுடைய திருவருளின்றித் தம்மாற்றலினால் என்றாயினும் முத்திபெறமாட்டார்". என.

வேறிடத்தும்:—

எரு. "அந்த உலகத்தின் கருத்தா இயல்பானே பாசநீக்கம் அமைந்தவனாதல் வேண்டும்; இடையில் அமைந்தவனெனில் வரம்பின்மை ஆகும். அல்லது முத்தி, காரணமின்றி அமைவதாகும்." என்பது.

எசா. அற்றேல், சரீரமில்லாதான் அதிட்டாதாவாதல் எங்ஙனம்? அதிட்டாதாவாந்தன்மை சித்தித்தற்பொருட்டே அவனுக்குச் சரீரமுங் கற்பிக்கப்படுவது என்றலுங்கூடாது; அச்சரீரங் காரியமல்லதெனக் கொள்ளின் அவயவமுடைமையாகிய ஏது ஆண்டே பிறழ்தலுளதாகலின். காரியமெனக் கொள்ளின் வரம்பின்மை ஆகும். ஆதலால் முதற்சிருட்டியிற் சரீரமில்லாக் கருத்தாவாந்தன்மையே கொள்ளற்பாலது.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

எஎ. "சரீரமுடையவனுக்குங் கருத்தாவாந்தன்மை யாண்டும் விரும்பப்படுமானால், அச்சரீரமுங் காரியமாதலால் வேறுகருத்தாவால் வியாபிக்கப்பட்டதாம். அவனுடைய சரீரமுதலியனவும் இங்ஙனமே என வரம்பின்றி யோடும். ஆதலால் உபாதியொன்றுமிலனாய்க் கிளர்ந்த பூரணசத்தியுடைய மகேசுவரனே முதற்சிருட்டிக்குக் கருத்தாவென வேண்டப்பட்டவன்." என்னில்,

எஅ. அற்றன்று: சரீரமின்மையால் அதிட்டாதாவாந்தன்மையின்மை அனுமிக்கப்படுகின்றதா? அன்றி அதிட்டாதாவாதலாற் சரீரமுண்மையா? இரண்டாவதன்று; அது உன்னாற்றானே விலக்கப்பட்டதாகலின். முன்னையதோ தருமத்தைக் கிரகிக்கும் அளவையாற்றடுக்கப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும் சரீரமின்றி அதிட்டிப்பது எவ்வாறென்று சிநேகத்தால் வினாவும் வழிவிடை என்னோ என்பையாயின், அதிட்டிக்கப்படுஞ் சரீரமன்றி வேறு சரீரமில்லாதவன் அந்தத் தன்சரீரத்தை அதிட்டித்தல்போல என்பேம்.

தது³க்தம் ஶ்ரீபௌஷ்கரே:—

௭௯. "பரதே³ஹஸ்யாபி கர்த்ருத்வம் ஸ்வதே³ஹ ப்ரேரணே யதா²."
இதி.

௮௦. ஸர்வஜ்ஞத்வக தே³ஹஸம்ப³ந்தா⁴பா⁴வாத்.

தது³க்தம் ஶ்ரீம்ருகே³ந்த்³ரே:—

௮௧. "மலாத்³யஸம்ப⁴வாச்சா²க்தம் வபுர்நைதாத்³ருஶம் ப்ரபோ⁴:।
தத்³வபு: பஞ்சபி⁴ர்மந்த்ரை: பஞ்சக்ருத்யோபயோகி³பி⁴:॥
ஈஶதத்புருஷாகோ⁴ரவாமாஜைர்மஸ்தகாதி³கம்।"
இதி.

௮௨. அத²வா காயத்வம் ப்ரதிஷித்³த⁴ம். கிஞ்ச கேவலஸ்ய ஸா கர்த்ருத்வம் ஶக்யம். ததா² ஸாவயவத்வ ஹேதுக காயத்வாநுபபத்தே ரேவ கர்த்ருத்வ மேவாபி.

தது³க்தம் ஶ்ரீவாதுலே:—

௮௩. "ஶக்த்யா: ஸாவயவா யேயம் நாநாரூப வபு⁴ர்த⁴ரா:।
ஸ்வேச்சா²வயவ ரூபஸ்ய பா⁴ஸதே ஸமவாயிகா:॥
ஶக்தாவபி பா⁴ஸமாநா ஶக்தீஶாஸ் ஸமஸ்தி²தா:"।
இதி.

௮௪. தஸ்ய சேதகத்வ ஸித்³த்⁴யர்த²ம் அநுக்³ரஹேண. ததா² சேதநஸ்ய ஸர்வஜக³த்கர்த்ருத்வேந ஸர்வஜ்ஞத்வமபி ஸித்³த்⁴யதி.

தது³க்தம் ஶ்ரீம்ருகே³ந்த்³ரே:—

௮௫. "ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வகர்த்ருத்வாத் ஸாத⁴நாங்க³ப²லை: ஸஹ।
யோ யஜ்ஜாநாதி குருதே ஸ தத³வேதி ஸுஸ்தி²தம்"॥
இதி.

௮௬. ஸர்வகர்த்ருத்வமேவ ஸ்தி²திஸம்ஹார திரோபா⁴வாநுக்³ரஹேஷ்வபி கர்த்ருத்வம்.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

எகூ. "சரீரமில்லாதவனுக்குந் தன் சரீரத்தைப் பிரேரித்தலிற் கருத்தாவாந் தன்மைபோல." என்பது.

அ௦. இறைவனுக்குப் பஞ்சமந்திரரூபசரீரமுண்மையானும்;

அது ஸ்ரீமிருகேந்திரத்தில்:—

அக. பதியினது சரீரங் கலைமுதலியனவின்மையால் இவ்வியல்பினதாகாது; சத்திவடிவினது; அச்சரீரம் பஞ்சகிருத்தியங்கட்கு உபயோகமான ஈசானந் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவஞ் சத்தியோசாதம் என்னும் பஞ்சமந்திரங்களினாற் கற்பிக்கப்பட்ட சிரசுமுதலியவற்றையுடையது. என.

அஉ. அல்லதூஉம் காரியத்தன்மையாவது உற்பத்தியுடைமையன்று, பின்னை யாவனாயினுமொரு புருடனாற் செய்யப்படக்கூடியதாதல், அப்படியே சாவயவத்துவமாகிய ஏதுவையுடைய காரியத்தன்மையின் அநுமிதி தானே கருத்தாவை விஷயமாகவுடையதாம்.

அது ஸ்ரீபராக்கியத்தில்:—

அங. "எப்பொருள்கள் உருவுடையன, உறுப்புடையன, பலவகைப் பரிச்சதங்களுடையன, அவை ஸ்தூல அவயவங்களால் விசேடிக்கப்பட்டமையால் புத்திமானாகிய ஏதுவை முன்னாகவுடையன; ஆதலாற் புத்திமானாகிய ஒரு இறைவன் உள்ளவனாகிறான்." என்பது.

அச. அவனும் ஒருவனேயாதல் இலாகவதருக்கத்தின் அனுக்கிரகத்தாற் சித்தியாகும். அங்ஙனம் ஒருவன் எல்லாவுலகுக்குங் கருத்தாவாதலால் முற்றறிவுடைமையுஞ் சித்தியாகும்.

அது ஸ்ரீ மிருகேந்திரத்தில்:—

அரு. "எல்லாஞ் செய்பவனாதலால் எல்லாமறிபவன்; எவன் எதைச் சாதனம் அங்கம் பயன் என்பவற்றோடு அறிகிறானோ அவன், அதையே செய்கிறான் என்பது இனிது நிலையானது." என.

அசா. எல்லாஞ் செய்பவனாதறானே திதி சங்காரந் திரோபாவம் அனுக்கிரகம் என்பவற்றினுங் கருத்தாவாதலாம்.

௮௭. अनन्तावतारं च जगतोऽनादिकं, सादिकेष्वपि स्वाभाविकं, [illegible] सापेक्षेष्वपि [illegible] अनपेक्षकं, [illegible] सापेक्षकम्, [illegible] सापेक्षकं, [illegible] इत्येते पक्षा निराकृताः।

௮௮. [illegible] शिवस्य [illegible] भवति। तस्य [illegible] भवति।

௮௯. [illegible]

௯௦. [illegible] इति।

௯௧. [illegible] भवति।

௯௨. [illegible]

அஎ. இங்ஙனம் கூறியவாற்றால் உலகம் அநாதியென்றலும், ஆதியாய வழியும் இயற்கையானுயதென்றலும், எதனை அவாவியவழியும் இறைவனை அவாவாததென்றலும், அவனை அவாவியவழியும் காலமென்னுமிறைவனைத்தான் கர்மமென்னுமிறைவனைத்தான் அவாவியதென்றலும், சேதனனை அவாவியவழியும் அநேகேச்சுவரரைப் பிரவாகேச்சுவரரை அவாவியதென்றலும், ஒருவனை அவாவியவழியும் சிருட்டிமுதலியவற்றிற் சுவதந்திரராகப் பிரமன் முதலியோரை அவாவியதென்றலும் என்னும் இப்பக்ஷங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன.

அஅ. ஐந்தொழிலியற்றுமனே சிவனுக்குத் தடத்தலக்கணம் என்பது அருத்தாபத்தியாற் கூறப்பட்டதாயிற்று. அவ்விலக்கணம் காலம் கருமம் சிவன் பிரமன் விட்டுணு முதலியோரில் அதிவியாத்தியாமென்னும் பிராந்தியும் அருத்தாபத்தியால் நிராகரிக்கப்பட்டதாகின்றது.

அகூ. அநந்தேசன் முதலியோரில் அதிவியாத்தியும் இன்று; அவரிடத்துச் சுருங்காத கர்த்திருத்துவமின்மையானும், அவர்கள் இயற்றும் வினைமுதல்களாதலிற் சுவதந்திர கர்த்திருத்துவமின்மையானும், அவர்கட்கு வழங்கும் ஈசுவரபதம் அவரில் வெளிப்பட்ட சிவனிற் செல்வதாதலான்.

கூ0. அற்றேல், இலாகவத்தை உபநயஞ்செய்தலான் அக்கருத்தா ஒருவனாதல் சித்தியாது; அநுமிதியில் உபநீதத்தை விடுதல் விலக்காதலினாலும், பல தச்சராகிய கருத்தாக்களையுடைய கோயின் முதலியவற்றின் விபரீதங் காண்டலினால் அவ்வியல்புடைய பூமி முதலியவற்றிற் பலகருத்தாக்களுடைமை தகுதியாதலானும் என்க. இதனாற்றான் கருத்தா ஒருவனாதலை அடக்கும் வியாத்தியும் இல்லை என ஆசங்கித்து, (௰௦) அவன் என்றார்.

கூக. இவ்வனுமானஞ் சுவதந்திரமெனப்படாது; ஆயின் ஒருமைமுதலியவற்றை உணர்த்துகிற வேதாகமமுதலியவற்றிற்கு அநுக்கிரகிப்பதே என்பது. ஆதலிற் கூறியகுற்றமின்று; இதனால் வேதமுதலியனவே பிரமாணம் என்பதும் அருத்தத்தானுரைக்கப்பட்டதாகும்.

கூஉ. அற்றேல், அநுமானமென்னும் பிரமாணமே இல்லை; அதன் ஏதுவாகக் கருதப்பட்ட வியாத்திக்கிரகணம் இன்மையின். ஒரோவழி ஒத்த நிலைக்களமுடைமையைக் கிரகித்தலுள்வழியும் வேறிடத்துப் பிறழ்ச்சிச்சங்கை நீங்காமையின், தருக்கத்துண் மீளும்வழித் தருக்கமும் வியாத்தியை மூலமாகவுடையதாதலால் வரம்பின்மையாதலின்;

௯௩. अयं भावः — अनौपाधिकस्य नियमो व्याप्तिग्रहः इति निरस्तम्। [illegible] सामानाधिकरण्य [illegible] तद्ग्रहे प्रत्यक्षस्य असामर्थ्यात् व्याप्तिग्रहस्य च अनुमानादेव अनवस्थापत्तेः। अनुमानाप्रामाण्ये च [illegible] संगतिग्रहसापेक्षस्य शब्दस्यापि अप्रामाण्यम् इति।

௯௪. नैवम्; अनुमानप्रामाण्यानङ्गीकारे प्रवृत्त्युच्छेदप्रसङ्गात्। प्रवृत्तेः [illegible] अनागतविषयककार्यतानिश्चितिजन्यत्वात्। [illegible] संदेहात् [illegible] कारणस्य [illegible] अनुमानप्रवृत्तिरेव न संभवति [illegible] तर्कादिना व्यभिचारशङ्कानिरासेन व्याप्तिग्रहस्यावश्यकत्वात्। तर्कस्य [illegible] प्रत्यक्षोपजीवित्वात् नानवस्था।

௯௫. अनागतविषयके व्याप्तिग्रहे [illegible] (௯௪) [illegible] प्रत्यक्षानवतारात्। अतो व्याप्तिग्रहस्यावश्यकत्वात् अनुमानं प्रमाणम्। तत्र प्रमाणं च [illegible] संगतिग्रहस्यावश्यकत्वात् [illegible] प्रमाणम्।

௯௬. ननु तर्कस्य निगमस्य प्रामाण्यं, [illegible] अनुमानस्य [illegible] प्रामाण्यम्। [illegible] संभवात्।

௯௩. இதனாற்றான் உபாதிபற்றாமையை நிச்சயித்தல் வியாத்தியைக் கிரகித்தலாம் என்பது மறுக்கப்பட்டது. வியாத்தி முழுதுஞ் சாதனத்தினிடத்தை அகத்துடையதாதலால் அதனைக்கிரகிக்குமாற்றல் பிரத்தியக்ஷத்துக்கின்மையானும். வியாத்தியைக் கிரகித்தலும் அனுமானசித்தமாதலால் வரம்பின்மையாதலின், அனுமானம்பிரமாணமாகாமையால் அதனை மூலமாகவுடைய சங்கதியைக் கிரகித்தலின் அவாவுடைய சத்தமும் அப்பிரமாணமாம் எனின்,

௯௪. அற்றன்று; அனுமானம் பிரமாணமெனக் கொள்ளாதவழிப் பிரவிருத்திக்கே அழிவுபற்றுதலின் பிரவிருத்திக்கு விடயமாதலெய்தாத விடயங்களையுடைய காரியத்தன்மையை அனுமிதித்தன் முதலியவற்றாலாவதே பிரவிருத்தியாகலின். இங்ஙனம் மலைமுதலியவற்றிலே தீயைத் தேடும்பிரவிருத்தியும் இல்லையாம்; அனுபவமின்மையால் இன்மையைத் துணிதலினாலே ஐயமும் எய்தாமையால் ஐயத்தானாகும் பிரவிருத்தியும் எய்தாமையின். வியாத்தியைக் கிரகித்தலென்னுங் காரணமின்மையால் அனுமானத்துப் பிரவிருத்தியே ஆகாதென் வெளிப்படையாக இந்த உன்வசனமே அனுமானப்பிரயோகரூபமாதலால் தனக்குக் கேடாதலானும், தருக்கமுதலியவற்றாற் பிறழ்ச்சிச் சங்கையை நீக்கலால் வியாத்தியைக் கிரகித்தல் அமைதலானும், தருக்கத்துக்குத் தன்னிலைமைந்த சங்கையின்மையாற்றான் வியாகாதத்தைச் சார்ந்த அஃதின்மையாற்றான் பிரவிருத்திபொருந்தலால் வரம்பின்மை இல்லை.

௯௫. எய்தாவிடயத்தினதாகிய வியாத்தியைக் கிரகித்தலிலே மனத்துக்குங் கண்முதலியவற்றிற்கும் ஆற்றல் அமைதலின் அது பிரத்தியக்ஷமாதல் பொருந்தாமை இல்லை. ஆதலின் வியாத்தியைக் கிரகித்தல் பொருந்தலின் அனுமானம் பிரமாணம்; அது பிரமாணமாகவே அதை மூலமாகவுடைய சங்கதியைக்கிரகித்தல் பொருந்தலின் வேதாகமாதிகளும் பிரமாணம்.

௯௬. அற்றேல், வேதம் பிரமாணமாதல் அமையும்; மகான்களாற் கொள்ளப்படுதல் அதை நிச்சயிப்பதாயும், புருஷராற் செய்யப்பட்டதன்றாய்க் குற்றமிலதாதல் அதனை முடிப்பதாயும் இருத்தலின். ஆகமத்துக்கோ வேதத்துக்குப்போலப் பழிக்கப்படாத மகான்களாற் கொள்ளப்படுதலும் இல்லை; புருஷராற் செய்யப்பட்டதன்றாய்க் குற்றமிலதாதலும் இல்லை. அது சிவனாற் செய்யப்பட்டதென்று தானே உணர்த்தலின், இங்ஙனம் நிச்சயிப்பதும் முடிப்பதும் இன்மையான் வேதம்போலப் பிரமாணமாதல் இல்லை. ஸ்மிருதிமுதலியனபோல வேதத்தைமூலமாகவுடையதுமன்று; விசேடதருமங்களை உணர்த்தலின், விசேடித்த பிரமாதாவை மூலமாகவுடையதுமன்று; பரோக்ஷார்த்தத்திற் புருஷருடைய புத்தி இறங்காமையாலும் புருஷருக்குப் பிராந்தி முதலியனவுண்மையானும்.

௯௭. வாஸிஷ்டலைங்கே:— "பாஞ்சராத்ரம் ப்ரஶம்ஸந்தி" இத்யாதிநா தாந்த்ரிகாநுஷ்டாத்ரூந் ப்ரக்ருத்ய "ஶூத்ராஸ்தி ஹோதேஜா யாமா ஞே ஸம்வஸ்ருதே" | இதி தேஷாம் ஹேயத்வேந நிர்ப்ரஸ்ரவணாச்ச ப்ரத்யக்தா ப்ராமாண்யே வேஷணீயதே. "பாஞ்சராத்ரே ச காபாலே ததா காலாமுகேஷ்விவ | ஶாக்தே ச தீக்ஷிதா யேயம் ஸ்வத ப்ராஹ்மணாயதா:" || இத்யாதிநா தந்த்ராநுஷ்டாநஸ்ய ஹித்யாஹிஶாவ * ஸாவித மேதஶ ஶாவ ஸமஸ்த கீர்த்தநாச்ச.

௯௮. வாயவ்யபுராணே வஸிஷ்டஶிஷ்ய ஸம்வாதே:— "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விருத்தாநாம் ஶ்ராவிதே விஷயே பபா" | இதி ப்ரஸ்துத்ய விருத்தாநாம் பாஞ்சராத்ர வைதிகாநுஷ்டாந நிஷேதஸ்ய பாஷண்ட ஸம்வாதேந தத்வீத்யாதேந ஶைவ தந்த்ராநுஷ்டாந ப்ரவ்ருத்தஸ்ய "கவிந்தூராகே வாமே ஸஞ்சாரம் யாத நாத்ரகம்" | இத்யேந நரகப்ராப்தேருக்தத்வாச்ச.

௯௯. ஸ்காந்தம் வாஸிஷ்ட லைங்கே:— "பூர்வ ஶாஸ்த்ரே ஸந்த்யஜ்ய ஸாஹஸீ பாபகர்மக்ருத் | பரதாராந் ஸமோஹய்ய க்ருத்வா பாபாநி ஸஞ்சிதம் || பாஶுபதேவம் காலமுகேந பஞ்சராத்ரஸ பாஷண்டா:" | இத்யாரப்ய "இதி ஸம்ஜ்ஞாபிதா ப்ராஹ்மணா யஜ்ஞதாய மேநஸா | த்யக்த்வா ஸர்வே வாஸிஷ்ட ப்ரோக்தா பேதம் ஸதா" || இத்யேந பாஞ்சராத்ராநுஷ்டாத்ரூ: ஶாஸ்த்ரஸ்ய நரகவாத: கீர்த்தித:. தஸ்மாந்நாம மாநம் ப்ராமாண்யம். கஸ்மாத் ப்ராமாண்யம் ததாபி தத்ர ந ஸர்வேஷாம் அதிகார: கிந்து ஶாஸ்த்ர நிரஸ்த வைதிகாத்யதிகாராணாம்.

௧௦௦ ஸூ:—

௧௦௦. "ஸர்வே ஸம்ப்ராப்ய தேவேஶம் ஶங்கரம் விஷ்ணுதேவதா:" | இத்யாரப்ய, "வேதபாஹ்ய வ்ரதஸ்தாம் கரிஷ்யந்தி கலௌ யுகே" | இத்யேந ஷண்முகஸ்ய ஶாபக்ருதேந யஜநாத்யநதிகாரேண வ்யதிக்ரமிதாநாம் வ்யக்த்யர்த்தம் ஶங்கர தேவாஹ்யாம் நிர்மிதாநி தந்த்ராணீதி ப்ரதிபாதநாச்ச.

* நித்யாஹிஶாவ என்றும் பாடம்.

௯௭. வாசிட்டலைங்கத்திலே:—"பாஞ்சராத்திரத்தைப் புகழ்கின்றனர்." என்பது முதலாகத் தந்திரங்களின்படி ஒழுகுபவரை எடுத்துக்கொண்டு "புக முடிவு எய்தும்வழி மகாமூடர்கள் இங்ஙனம் ஒழுகுகின்றார்" என அவர்களை மூடரென நிந்தித்தலைக்கேட்டலால் ஆகமம் அப்பிரமாணமாதல் சாதிக்கப் படுகின்றது. "பாஞ்சராத்திரத்திலுங் காபாலத்திலுங் காளாமுகத்திலுஞ் சாத்தத்திலுந் தீக்ஷிக்கப்பட்ட நீங்கள் அதமப்பிராமணராகிறீர் என்பது முத லியவற்றால் தந்திரானுட்டானம் பொய்ப்பழிமொழி பகர்தலாற் கோபித்த கௌதமரது சாபத்தின்பயனெனக் கூறலானும்,

௯௮. பாத்மபுராணத்தில் வசிட்டதிலீப சம்வாதத்திலே:—"முன் னே தமிழ்நாட்டிலே சித்திரன் என்னும் அரசன் இருந்தான்" எனத்தொ டங்கி, "பயங்கரமான நரகத்திலே யாதனைத்துயரை அடைந்தான்" என முடித்துச் சித்திராசன் வைதிகத்தை அனுட்டித்தல் பற்றினவனும் பாசண் டர் மொழியால் அதனைவிடுத்துச் சைவதந்திரானுட்டானத்துத் தலைப்பட்டு நரகில்வீழ்ந்தான் எனக் கூறலானும்,

௯௯. இவ்வாறு வாசிட்டலைங்கத்திலே:—"முன்னே கொடுந்தொழிலு டைய சாண்டிலியனென்பான் புத்திபூருவமாகப் பாதாரங்களைச்சேர்ந்து என் றும் பாவங்களைச்செய்து தீவழியினால் வாசுதேவனைப் பூசித்தான். நன்னிய மமுடைய முனிவர்களே."எனத்தொடங்கி, "பிரமனே! இங்ஙனம் இயமனாற் பிரேரிக்கப்பட்ட இயமதூதர்கள் அப்பாவியைப் பதினாயிரம் வருஷம் இடை யறாது அப்படிச்செய்தார்கள்." என்னுந்துணையால் பாஞ்சராத்திரமனுட்டித்த சாண்டிலியனுக்கு நரகவீழ்ச்சிகூறப்பட்டது. அதனால் ஆகமங்கள் பிரமாணமா தலில்லை; அன்றிப்பிரமாணமாயினும் அவற்றில் எல்லாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை. ஆயினுஞ்சாபத்தால் வைதிக முதலியவற்றில் அதிகாரமிழந்த வர்க்கே.

கௌர்மத்திலே:—

௱. "எல்லாருந் தேவர்க்குத் தலைவராகிய சிவனையும் விட்டுணுவை யும் அடைந்து" எனத்தொடங்கி, "கலியுகத்தில் வேதநெறியின் வழுவு வர்" என்னுந் துணையால் அறுமுனிவரிட்டசாபத்தால் வேட்பித்தன் முதலி யவற்றில் அதிகாரமிழந்து மெலிந்தவர்க்குச் சிவனோபாயத்தின்பொருட்டுச் சிவனாலும் விட்டுணுவாலுந் தந்திரங்கள் செய்யப்பட்டன என்றுணர்த் தலின்.

௧௦௧. தஸ்மால் லௌகிகே ச்ரேய:ஸாதநே ஸ்ம்ருதீநாம் ப்ராமாண்யமிதி.

௧௦௨. நந்வேவம்: வேதஸ்யைவ விசிஷ்ட புருஷ ப்ரணீதத்வேந ப்ராமாண்யாவகதே:. ததா ஹி வேதஸ்யாபி நித்யத்வ ப்ரயுக்தேந நிர்தோஷத்வேந ந ப்ராமாண்யம்; உத்பத்தி விநாசாதி ப்ரதீத்யா வர்ணாநாமநித்யத்வாத். வர்ண நித்யத்வேபி க்ரமாநுபூர்வ்யா அநித்யத்வேந தத்விசிஷ்டஸ்ய வர்ணாத்மநோ வேதஸ்யாநித்யத்வாச்ச.

௧௦௩. ததாச பரத்வ சிவப்ரணீதத்வேநைவ வேதஸ்ய ப்ராமாண்யம். ந ச வேதேச்வரயோ: பரஸ்பராச்ரயத்வம்; விஷயபேதாத். வேதோ ஹி சிவஸ்ய ஜ்ஞாபக: சிவஸ்து வேதஸ்யோத்பாதக:.

௧௦௪. யத்யபி வேதப்ராமாண்யேச்வர நிச்சயயோ: பரஸ்பராச்ரயத்வம்; வேதப்ராமாண்ய நிச்சிதே தேநேச்வர நிச்சய:, ஈச்வர நிச்சயே ஸத்யேவ தத்வாக்யத்வேந வேத ப்ராமாண்ய நிச்சய:, இதி சேத், ந; மஹாஜந பரிக்ருஹீதத்வேந நிச்சித ப்ராமாண்யஸ்ய ஈச்வர கர்த்ருத்வேந நிர்வாஹோபபத்தே:. அந்யதா ஸர்வஸ்ய பௌருஷேயஸ்ய ப்ராமாண்ய நிச்சயயோ: பரஸ்பராச்ரய ப்ரஸங்காத்; பௌருஷேயஸ்யாபி நிச்சித ப்ராமாண்யேந வேதேந நிச்சயம்; பௌருஷேயஸ்ய நிச்சயேந ச வேதப்ராமாண்ய நிச்சய: இதி.

௧௦௫. அதோ வேதஸ்யாபி பரமசிவ ப்ரணீதத்வேந ப்ராமாண்யாத் ஸ்ம்ருதீநாமபி தந்மூலத்வேநைவ ப்ராமாண்ய நிர்வாஹே ந கோபி தோஷ:.

௧௦௬. நந்வேவம் லோகாயதாதீநாமபி சிவப்ரணீதத்வேந ப்ராமாண்யம் ஸ்யாத் இதி சேத், ந; தேஷாமபி தத்ததயிகாரி விஷயத்வேந ப்ராமாண்யஸ்யாப்யுபகமாத்.

௧0௧. இலௌகிகமல்லாத சுபசாதனத்தில் ஆகமங்கள் பிரமாணமாதல் இல்லை என்னில்,

௧0௨. அற்றன்று; வேதம்போலவே விசேடித்த புருஷனாற் செய்யப்பட்டதாதலால் ஆகமமும் பிரமாணமாதல்பொருந்துதலின், அங்ஙனமன்றோ! வேதமும் நித்தியமாதல்பற்றிக் குற்றமற்றதெனப் பிரமாணமாகக் கொள்ளற்பாலதன்று; தோன்றல் அழிதல் முதலியன தெரிதலின் எழுத்தே அநித்தமாகலின். எழுத்து நித்தமாயவழியும் அவை தொடருமுறை அநித்தமாகலால் அம்முறைவிசேடமுடைய எழுத்தேயாகிய வேதம் அநித்தியமாதலானும்,

௧0௩. அங்ஙனமே பரமாத்தனாகிய சிவனாற் செய்யப்பட்டமையாற்றானே வேதம் பிரமாணமாவது. வேதத்துக்கும் இறைவனுக்கும் ஒன்றையொன்றுபற்றல் இல்லை; ஒவ்வாத் தொழிலுடைமையின். வேதம் சிவனை உணர்த்துவது, சிவனே வேதத்தை உண்டாக்கினவன்.

௧0௪. அங்ஙனமாயினும் வேதம்பிரமாணமாதல் இறைவனைநிச்சயித்தல் என்பவற்றிற்கு ஒன்றையொன்றுபற்றல் உளது; வேதம் பிரமாணமாதல் துணியப்படின் அதனால் இறைவனை நிச்சயித்தல்; இறைவனைநிச்சயித்தலுள்வழியே அவனுரைத்தமையால் வேதம்பிரமாணமெமன நிச்சயித்தல். எனின், இல்லை; பெரியோராற் கொள்ளப்பட்டமையாலே துணியப்பட்ட பிரமாணத்தன்மையையுடையது இறைவனைக்கருத்தாவாகவுடையது என முடித்தல் பொருந்தலின். அல்லது உனக்கும் புருடராற் செய்யப்படாததன்மை பிராமாணியத்தை நிச்சயித்தல்என்பவற்றிற்கும் ஒன்றையொன்றுபற்றலாம் ஆதலானும், புருடராற் செய்யப்படாமையுந் துணியப்பட்ட பிராமாணியத்தையுடைய வேதத்தால் நிச்சயிக்கப்படுவது. புருடராற்செய்யப்படாமையை நிச்சயித்தலாற்றான் வேதத்தின் பிராமாணியத்தை நிச்சயித்தல். என.

௧0௫. ஆதலின் வேதமும் பரமசிவனாற் செய்யப்பட்டமையாலே பிரமாணமாதலின் அதுபோலவே ஆகமங்களும் அதனாற்றானே பிரமாணமாதலை முடித்தலில் யாதுங் குற்றமில்லை.

௧0௬. அற்றேல், இங்ஙனமே உலோகாயதமுதலியனவும் சிவனாற் செய்யப்பட்டமையிற் பிரமாணமாமே எனில், இல்லை; அவைகளும் அவ்வவ்வதிகாரிகளின் வகைபற்றிப் பிரமாணமெனக்கொள்ளப்படுதலின்.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇:—

௧௦௭. 𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌂 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌾 𑌅𑌪𑌿 ॥
𑌕𑌾𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌚 𑌜𑍈𑌷𑍍𑌠𑌕𑌾𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌂 ॥
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑍋𑌪𑌭𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌤𑌶𑍋𑌽𑌥 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌗𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌾 𑌅𑌪𑌿 ॥
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 ।
𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌾 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍌 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌭𑍇𑌦𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌤𑍁 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥
𑌮𑍁𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌃 ॥
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨𑍈𑌕𑌭𑍇𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥
𑌤𑌦𑍇𑌕𑍈𑌕𑌰𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃" ।
𑌇𑌤𑌿.

𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇:—

௧௦௮. "𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃" ॥ 𑌇𑌤𑌿.

௧௦௯. 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑌵𑌸𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂; 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍. 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃. 𑌨 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌬𑌲𑍍𑌯𑌦𑍌𑌰𑍍𑌬𑌲𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂; 𑌉𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌬𑌲𑍍𑌯𑌦𑍌𑌰𑍍𑌬𑌲𑍍𑌯𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃. 𑌉𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑍂𑌲𑌕𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌂.

அது ஸ்காந்தத்தில்:—

கOஎ. "இனி மார்க்கங்களின் பிரமாணத்தன்மைத் துணிபைக்கூறுவேன். முனிச்சிரேட்டர்களே! நீங்கள் சிரத்தையோடு கேளுங்கள். வேதங்களையும், எல்லாச்சாத்திரங்களையும், புராண பாரதங்களையும், வேதாங்கங்களையும், உபவேதங்களையும், காமிகமுதலிய ஆகமங்களையும், காபாலம் லாகுளம் என்பவைகளையும், அவற்றின் பேதங்களையும், அப்படியே பாசுபதம் சோமம் பைரவம் முதலிய நூல்களையும், அவற்றின் உபபேதங்கள்பற்பலவற்றையும், விட்டுணுவாகமங்களையும், அப்படியே பிரமன் புத்தன் அருகன் முதலியோரின் ஆகமங்களையும், அப்படியே பலவிரிவுகளோடு கூடிய உலோகாயதநூலையும், மிக ஆழ்ந்தபொருளினதாகிய மீமாஞ்சையையும், சாங்கியயோகங்களையும், பலவகைப்பிரிவினவாகிய வேறுசாத்திரங்களையும் முற்றறிவினனாகிய சிவபெருமான் நேரே சுருக்கமாகச்செய்தனன். அச்சிவனுடைய அருளினாற்றானே பிரமா விட்டுணு முதலிய தேவர்களும், சித்தர் வித்தியாதரர் இயக்கர் என்பவர்களும், அப்படியே இராக்கதர் முதலியவர்களும், முனிவர்களும், பெருமையுடைய மனிதர்களும் அவைகளையே விரித்துஞ் சுருக்கியுஞ் செய்தனர். அவைகள் அவ்வவ்வதிகாரிகளின் வகைப்படி பிரமாணங்களாமென்று அறிவுடையோரால் சொல்லப்பட்டன. ஒருவருக்கேயுரியனவல்ல. முனிவர்களே இந்த மார்க்கங்கள் அறிவுடையாராலே தருக்கங்களாற் கெடுக்கப்படுவனவல்ல." என.

அவ்வாறு பாரதத்திலும்:-

கOஅ. "சாங்கியயோகங்களும் பாஞ்சராத்திரமும் வேதங்களும் பாசுபதமும் என்னும் இவைகள் மிக்க பிரமாணங்களாம்; இவை ஏதுக்களாற் கெடுக்கப்படா." என.

கOகூ. மாறுபட்டபொருளுடையனவெல்லாம் பிரமாணமாதல் எங்ஙனம் என்றலுங் கூடாது; செயற்பாலனவாகிய விடயங்களில் அதிகாரிபேதம் பற்றி நிறுத்தலால் விரோதமழிதலின்; பொருள்கண் மாறுபட்டுழி வலியுடையதால் வலியிலது வாதிக்கப்படல் கூடுமாகலின். மேலும் எல்லாமார்க்கங்களும் இறைவனாற் கூறப்பட்டமையினொத்தனவாக, வலியுண்மை வலியின்மைகள் பொருந்துவதெங்ஙனம்? என்றலுமாகாது; கீழாசிரியர்களது தாரதம்மியத்தினாலே வலியுண்மை வலியின்மைகள் பொருந்துதலின். கீழாசிரியர்கள் சிவனாற்செய்யப்பட்ட அவ்வம்மார்க்க நூல்களிற் கூறியபொருளைச் சுருக்கித்தான் விரித்துத்தான் அச்சிவன் கூற்றுக்குமாறாக யாண்டு உணர்த்துகின்றார்களோ ஆண்டு அவ்வசனங்கள் தாற்பரியத்தைத் திரித்துணர்ந்தமை முதலிய காரணத்தாலாயின எனப்படும். யாண்டு விரோதமின்றோ ஆண்டு எல்லாம் பிரமாணமாம்.

கக0. [illegible]

ககக. [illegible]

ககஉ. [illegible]

ககங. [illegible]

கக0. வாமமுதலியவற்றிற்குக் கீழாசிரியர் இன்மையின் அவை பிரமாணமாம் என்றலுங்கூடாது; "இவ்வுலகத்திலே வேதமொழிக்கு மறுதலையான அந்நியசாத்திரங்களும் மயக்கஞ்செய்யும்பொருட்டு என்னாற்றானே செய்யப்பட்டன; அவை வாமம் பாசுபதம் லாகுலம் பைரவம் என்பனவும் பிறவுமாம். அவை வேதபாகியமாதலிற் சத்துக்களாற் கொள்ளப்படுவனவல்ல." எனச் சிவன்றானே வாமமுதலியவற்றை விலக்கியமை கௌர்மபுராணத்துக் காணப்படலின்.

கக௧. இவ்வாறே ஏனைமார்க்கநூல்கட்குக் கீழாசிரியருண்மையின், வேதசிவாகமங்களோடு முரணுதலுள்வழி, அது தாற்பரியத்தைத் திரித்துணர்ந்தமைகாரணமாகவுடைத்தாதலின் அப்பிராமாணியமும், முரணுதலில்வழிப் பிராமாணியமுமாம். வேதசிவாகமங்களுக்கோ எதனாலும் வாதையில்லை. யாண்டு விரோதந் தோன்றுமோ ஆண்டு எங்ஙனம் ஒன்றோடொன்று விரோதமும் இடைவிரோதமும் இல்லையாகும் அங்ஙனம் முன்பின்னாராய்ச்சி முதலியவற்றால் விரோதபரிகாரஞ் செயற்பாலது. ஒன்றையும் வாதித்தலாகாது. இவ்வேத ஆகமங்கட்கு இதுவே பேதம்:—ஒன்று மூவருணத்தரை அதிகாரிகளாகவுடையது; ஏனையது நால்வருணத்தரையும் அதிகாரிகளாகவுடையது.

கக௨. அற்றேல், அஃதாக; சிவனாற்செய்யப்பட்டமையால் ஆகமங்கள் பிரமாணமாமெனமுடிப்பது அதனை நிச்சயிக்கும் மகாசனங்கள் கைக்கொள்ளுதலேயாயின் அதுவே இல்லையெனப்பட்டதன்றோ என்னில், சிவப்பிரதிட்டை சிவபூசை முதலியவற்றில் எல்லாருக்கும் பழிக்கப்படாத பிரவிருத்தியுண்மையானும், சுவேதர் உபமன்னியுமுதலியோர் தீக்ஷையைக்கைக்கொண்டமை கேட்கப்படுதலானும், இப்பொழுதையாருள்ளும் பிரமவித்தையிற்போல எல்லாருக்கும் மலபரிபாகமின்மையாற் சிறுபான்மையர்க்குப் பிரவிருத்தி பொருந்தலானும், என்க.

கக௩. சித்திரனுஞ் சாண்டிலியனும் நரகில் வீழ்ந்தது தந்திரத்தை அனுட்டித்ததனாலாயதன்று என்பதே அதன்பொருள்; பின்னைவைதிகத்தை விடுதலால் ஆயது என்பதே தெள்ளிதின் உணரப்படுகின்றது. கௌர்மபுராணத்து வசனமும் வைதிகத்துக்கு மாறாய வாமமுதலியவற்றை விஷயமாகவுடையதென்க.

ககச. [illegible]

ககரு. [illegible]

கககா. [illegible]

* சதுர்லக்ஷணி என்பது வியாசர்செய்த ஒருநூலோ அல்லது பாடத் தவறோ தெரியவில்லை.

௧௧௪. இங்ஙனமாகப் பகவானாகிய வியாசனால் சதுர்லக்ஷணியிலே ‘‘𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿𑌕𑌂’’ (நாநுமாநிகம்) என்றற்றொடக்கத்தால் ஆகமம் நிராகரிக்கப்பட்டதெனில், அன்று. ‘‘𑌶𑌰𑍀𑌰𑌰𑍂𑌪𑌕’’ (சரீரரூபக) என்றுதொடங்கி ‘‘𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌸𑌾𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍’’ (பத்தியுரசாமஞ்சஸ்யாத்) என்னுந்துணையால் சாங்கியநூல்களின் பிரமாணமாந்தன்மை நிராகரிக்கப்பட்டது. அதுவும் வேதங்கட்கு மறுதலையான பொருட்கூற்றிற்றானே; கிரியைக் கூற்றிலுமோ அல்ல. ஆண்டும் சித்தாந்த சைவாகமத்துக்கு அநிராகரணம் இன்று; அது பெறப்படாமையின். ‘‘𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌸𑌾𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍’’ (பத்தியுரசாமஞ்சஸ்யாத்) என்னும் இதுவோ ஆற்றலொத்த பாசுபதத்தைத்தான் கேவலநிமித்தேசுவரவாதிகளாகிய சைவருளொருசாராரைத்தான் நிராகரித்ததாகலின் யாதும் முரணின்றென்க.

௧௧௫. அற்றேல், ஆகமங்கள் பிரமாணமாதல் அமைக; அங்ஙனமாயினும் அது காரியத்திற்றானே, சிவனிலும் அல்ல; உற்பத்தியைக் கிரகிக்கும் உபாயமாகிய பிரவிருத்திமுதலியன காரியமொன்றையே விடயமாகவுடைமையாற் சித்தமாகிய பொருளிலும் உற்பத்தியைக் கிரகித்தலின்மையின். எனில், இல்லை; பிரவிருத்தி முதலியவற்றாற் சத்தியைக் கிரகித்தலினும் பிறிதினாற் பெறப்படுங் காரியக்கூற்றைவிட்டுப் பிறிதினாற் பெறப்படாத குடமுதலிய கூற்றிற்றானே அப்பதத்தின் சத்தியைக்கிரகித்தல் பொருந்தலானும் ‘‘மகனுனக்குப் பிறந்தான்’’ என்றற்றொடக்கத்தவற்றில் சித்தமாயதினும் உற்பத்தியைக் கிரகித்தல் காணப்படலானும். இம்மதத்துப் பிராமாணியமும் அப்பொருளால் வரையப்பட்ட சிற்சத்திரூபமாயபிரமை. பொருள்வரைவும் ஐயமுதலியவற்றினீங்கிய புத்தி விருத்தியைச்சார்ந்த பொருளுடையதாதல், அது:— ‘‘ஐய முதலியவற்றினீங்கிய சிற்சத்தி மானமென விரும்பப்படுகின்றது.’’ என.

௧௧௬. பிரமையின் கருவியாதலோ இலக்கணமாகாது; தீபமுதலியவற்றின் அதிவியாத்தியாதலின். அது:—‘‘பிரமிதியின்கருவியாயினது எதனாற் பிரமாணமாகாது எனின், தீபம் கண்முதலியனவும் பிரமாணமாதல் பற்றுதலின் ஆகாது.’’ என்பது. கருவி மேயமாதலால் மானமாதல் பொருந்தாமையானும். அது:—‘‘யாது மேயம் அது மானமாகாது; மானத்தால் அளக்கப்படுதலின்.’’ என்பது. ஆண்டு விடயவரைவென்னுமிலக்கணத்ததாய பிராமாணியம் தற்பிரகாசத்தன்மையான் அறிவாற் கிரகிக்கப்படுகின்றது. புத்தி விருத்தியைச்சார்ந்த யாதார்த்தியமே மனத்தால், அது தன்னிற் கிரகிக்கப்படுவதாதலின். தன்னிற்கிரகிக்கப்படுதலோ பாதை தோன்றுக்காலத்ததாய தன்சார்பாகிய விடயத்தையுடைய லௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தாற் கிரகிக்கப்படுதல். இது அசித்தமுமன்று; சாமக்கிரியே ஆண்டு மானமாதலின். எப்போது நிகழ்கிற உணர்வு விஷயமாக்கப்படுகின்றதோ அப்போது அர்த்தத்தால் வரையப்பட்டது. அர்த்தமும் விசேஷணம் விசேஷியம் சம்பந்தமுதலியரூபமுடையது. அதனையுங் கிரகித்தல் அவசியம். இந்த யதார்த்தமான புத்திவிருத்தியும், ஞானசாமக்கிரிமாத்திரத்தானன்று; விபரியயமுதலியவற்றுக்கும் யதார்த்தத்தன்மை எய்தலின். ஆனால் குணமுதலியவற்றால் விசேடிக்கப்பட்ட அதனால் குணமும் ஏற்றபெற்றி பலதரமான அவயவ இந்திரியங்களின் சம்பந்தமுதலியன.

ககஎ. யதாயத் பாஹ்யவ்ருத்திஶ்ச ப்ரத்யக்ஷாநுமாந ஶப்த ஹேதுந க்ரியா; தஸ்யாய நாந்யேந ப்ரமாணாந்தரேணாபி ஸித்தாஸித்தி. தத்ர ப்ரத்யக்ஷம் த்ரிவிதம்; இந்த்ரிய ஸாபேக்ஷம் அந்தஃகரண ஸாபேக்ஷம் நிரபேக்ஷம் சேதி. ததுக்தம்:— "ப்ரத்யக்ஷம் த்ரிவிதம் ப்ரோக்தம் ஸாக்ஷேபாநபவிதஸ் ஶாஸ்த்ரே."। இதி. தத்ர நிரபேக்ஷம் வித்யாஶ்ரயம். ததபி த்விவிதம்; ஸ்வஸம்வேத்யம் ஸம்வேதநம் சேதி. தத்ர ஸ்வஸம்வேதநம் ஸ்வாத்மபோதகம் ஜ்ஞாநம். ஸம்வேத்யம் ஶிவபோதகம் ஜ்ஞாநம். அந்தஃகரண ஸாபேக்ஷமபி ஜ்ஞாநம் த்விவிதம்; யோகிஜ்ஞாநம் ஸாமாதி ஜ்ஞாநஞ்சேதி.

ககஅ. அநுமிதிஸ்து லிங்காஜ்ஜந்யா ப்ரமிதிஃ. லிங்கஞ்ச வ்யாப்தி பக்ஷதர்மதாவத். வ்யாப்திஸ்து ஸாத்யாபாவாதிகரணே ஸாதநஸ்யாவர்த்தநம்.

ககக. லிங்கஞ்ச த்ரிவிதம்; கேவலாந்வயி கேவலவ்யதிரேகி அந்வயவ்யதிரேகி பேதாத். தேஷாஞ்ச அந்வயேந்யாயேந லக்ஷண முக்தம்.

கஉ0. ஆப்தோக்திஃ ஶக்திஃ ஶப்தஃ. ஆகாங்க்ஷாதிமத்வசநம் உக்திஃ.

கஉக. ஆகாங்க்ஷா ச தத்தத்வ்யாநாபேக்ஷ விஶேஷ்யாதி ஸம்பிண்டாதாரஃ. ஜ்ஞாதா யேயமபேக்ஷ்யதே. யோக்யதா து அந்வய நிஶ்சய விரஹஃ. அக்நிநா ஸிஞ்சதீத்யாதீநாமபி தச்சப்தாம் யோக்யைவ ஜலேந ஸிஞ்சதீத்யபி அந்வயஶ்ருதௌ அயோக்யதைவ, இயஞ்ச யோக்யதா ஆகாங்க்ஷாபேக்ஷதைவ உபயுஜ்யதே. ஆஸத்திஃ பதயோரவ்யவதாநோபஸ்திதிஃ. இயமபி யோக்யதாவதுபயுஜ்யதே. அந்யேஷாந்து உபாதாநாயாத்ரா வத்த்யாதீநாம். ஸாபேக்ஷ்வாஸஸ்ராவஃ. இதி த்ரஷ்டவ்யஃ.

கஉஉ. நநு ஸர்வவேதிக்ஷம் தாத்ருஶஃ ஶிவஸ்யைவ த்வயாரணம்? நாராயண ஹிரண்யகர்ப்பயோரபி தாத்ருஶயோஃ ஸம்பவாத், தயோரபி ஶ்ருத்யாதிஷு ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஹேதுத்வ ஶ்ரவணாத் தயோரப்ய தாத்ருஶ்யாத் உக்தலக்ஷணஸ்ய தயோரதிவ்யாப்திஶ்ச இத்யத ஆஹ; ஸம்ஹாரேவேதி. அத்ர ஸம்ஹரதீதி ஸாமாந்ய கர்த்ருத்வயோஃ பரமேஶ்வர கார்ய இதி கார்யத்வஃ ஸாமாந்ய கர்த்ருத்வம் விவக்ஷிதம். ஸஞ்ஜிதஸ் இதி ஜகத் பராம்ருஶ்யதே; ப்ரக்ருதத்வாத். ஸ்ருஷ்டிக்ரஹணம் ஸ்தித்யாதீநாமப்யுபலக்ஷணம். ஸம்ஹாரஶப்தேந பரமாத்மா ஸம்ஹர்த்தா ஶிவ உச்யதே. ப்ரஹ்மாதயஃ ப்ரபஞ்சஸ்ரஷ்டாரஃ ஜகத்கர்த்தாரஃ.

௧௧௭. யதார்த்தமாகிய புத்திவிருத்தியும் பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் சத்தம் என மூவகைத்து; அவற்றின் சாதநங்களாகிய அநுப்பிரமாணங்களும் அப்பெயரின. ஆண்டுப்பிரத்தியக்ஷம் மூவகைத்து; பொறிகளை அவாவியதும், அந்தக்கரணத்தை அவாவியதும், அவாவவில்லதும் என. அது:— "பிரத்தியக்ஷம் பொறி மனம் ஞானம் என்பவற்றின்வயத்தால் மூவகைத்து." என்பது. ஆண்டு அவாவவில்லது ஞானப்பிரகாசரூபமானது. அதுவும் இருவகைத்து; சுவசம்வேத்தியம் சுவசம்வேதனம் என. அவற்றுட் சுவசம்வேதனம் தன்னான்மாவை விடயமாகவுடையஞானம். சுவசம்வேத்தியம் சிவனை விடயமாகவுடைய ஞானம். அந்தக்கரணத்தை அவாவியஞானமும் இருவகைத்து; யோகிஞானமும் சுகாதிஞானமும் என.

௧௧௮. அனுமிதியோ குறியாற்பொருளை அளந்துணர்தல். குறியும் வியாத்தி பக்கதருமத் தன்மைகளோடுகூடியது. வியாத்தியும் சாதனத்தினிலைக்களத்துச் சாத்தியம் முழுதுமிருத்தல்.

௧௧௯. குறியும் மூவகைத்து; கேவலாந்நுவயி கேவலவியதிரேகி அந்நுவய வியதிரேகி என. அவைகட்கும் இயைந்தபொருளுடைய பெயராற்றானே இலக்கணம் உரைக்கப்பட்டது.

௧௨௦. ஆத்தனுடைய கூற்றாகிய ஆற்றல் சத்தமாம்; அவாய்நிலைமுதலியவற்றோடு கூடியவசனமே அக்கூற்றாம்.

௧௨௧. அவாய்நிலையும் அவ்வப்பதங்களின் இயைபுக்கேற்ற வேற்றுமைமுதலியவற்றை வழங்குதல். இதுவும் அறியப்பட்டதாய் உபயோகப் படுகின்றது. தகுதியோ இயைபின்மையைத்துணிதலின்மை. தீயினால் நனைக்கிறான் என்றற்றொடக்கத்தனவும் அந்நிலைமையிலே தகுதியுடையனவாக, நீரால் நனைக்கிறான் என்பதும் இயைபெனக்கோடல் பிராந்தியாயவழித் தகுதியில்லதே. இத்தகுதியும் அவாய்நிலையியல்பு உள்ளவழியே உபயோகமாம். அண்மைநிலை பதங்கள் இடையீடின்றி நிற்றல்; இதுவும் தகுதிபோல் உபயோகமாகும். மற்றை உபமானம் அருத்தாபத்தி முதலியனவும் இவற்றுள்ளே தானே அடங்கும் எனக்காண்க.

௧௨௨. அற்றேல், இங்ஙனமாயினும் அப்படிப்பட்டவர் சிவன்றானே என்று துணிதல் எங்ஙனம்? விட்டுணு பிரமரும் அவ்வியல்பினராய் இருத்தலானும் அவரும் சிருட்டிமுதலியவற்றின் காரணரென்று சுருதிமுதலியவற்றிற் கேட்டலானும், அவ்வாறே அவரால் வேறுபயனும் குறித்த இலக்கணம் அவரில் அதிவியாத்தியாதலும் ஆம் என்றாசங்கித்துக் கூறுகின்றார். 'ஸம்ஹ்ருத்யைதத்" (சகிர்த்துவைதத்) என. "இங்கே ஸம்ஹ்ருத்ய (சங்கரித்து) என்புழி ஒத்தவினைமுதலுடையவற்றுண் முற்காலம் என்பது க்த்வா (க்துவா) என்பதன்பொருள். ஒத்தவினைமுதலுடைமை கூறவிரும்பப்பட்டது. ஏதத் (இது) என உலகஞ்சுட்டப்படுகின்றது; எடுத்துக்கொண்டதாகலின். எடுத்துக்கொண்டசிருட்டி, திதிமுதலியவற்றுக்கும் உபலக்கணமாம். அரன் என்னுஞ்சொல் யோகரூடியாய்ச் சங்காரகருத்தாவாகிய சிவனை உணர்த்தும். ப்ரபு: ஆளுந்திறலுடையவன்; உலகத்தின் கருத்தா என்றபடி.

கஉரு. [illegible]

கஉச. [illegible]

கஉ௫. [illegible]

கஉசு. [illegible]

கஉஈ. இது தாற்பரியம்:—மகாசங்காரமாகிய பிரளயம் வேதாகமானு மானங்களாற் சாதிக்கப்பட்டதாய் உளது. அக்காலத்திலே எந்தச் சங்கார கருத்தா சங்கரித்தலால் அதற்குரியவர்கள் தடுக்கப்பட்ட அறிவுதொழிலாற் றலுடையாதலாலே தனக்கே சிறப்பானமொழியினால் நிச்சயிக்கப்பட்டா னே அவனே சிருட்டிமுதலியவற்றையுஞ் செய்பவன் என்பது சம்மதமாம்.

கஉச. ஈக்ஷியத்தியதிகரணநியாயத்தானுங் கதிசாமானியத்தானும் அவ்வியல்பினன் சிவனே; அவன்றானே அதர்வசிகையின் உபவிருங்கணமாக, "முன்னே விட்டுணு முதலியதேவர்" என்றற்றொடக்கத்தாற் காந்தத்தாலும், சுவேதாச்சுவதரத்தின் உபவிருங்கணமாக, "அதன்பின்பு தேவர்கள் அவ னைக்கேட்டார்" என்றற்றொடக்கத்தான் இலிங்கபுராணத்து வசனத்தாலும், "இறைவன் அறிவன் கருத்தன்" என்றற்றொடக்கத்துச் சாந்திபருவத்து வசனங்களாலும் பிறவசனங்களாலும் அப்போது உத்தரரூபமான தன்மொழி யினாலே துணியப்பட்டமையின்.

கஉரு. பிரமவிட்டுணுக்களோ அல்லர்; அங்ஙனம் பிரமாணமின்மை யானும், ஏகதேசத்து அவரை அவ்வாறு கூறும்வசனம் அவரை அதிட்டித்த சிவனிற் கருத்துடையதாயேனும் பிராகிருதப் பிரளயத்தின் மேலதாயேனும் அமைதலானும், இப்பொருளை முடிந்ததுபோல வைத்துக்கூறுகின்றார்; ஈஸாக (அஸ்மாத்) என. சிவனே சங்கரிப்பவனாதலால் என்றபடி. ஊஈ= சங்கரிப்பவன் அவனே பிரபு எனச்சூத்திரித்தமையின் இதற்கு வேறுபொரு ளுங் கூறவிரும்பப்பட்டது. எங்ஙனம்:—அற்றேல், சிவனுக்குச் சிருட்டியாதி ஐந்தொழிலுமியற்றல் ஒத்ததாகச் சங்காரத்தொழிலே உபாதியாகவுடைமை பற்றிஅரசத்தம் வழங்கியதென்னை என்றாசங்கித்துக் கூறுகின்றார். சங்கரித்து என. இங்கே விகுதிப்பொருள் முற்காலத்ததாதல் என விரும்பப்பட்டது. ஆகவே இது கருத்து:—முன்பு சங்காரம் பின்புசிருட்டி. சங்கரிக்கப்படாததைச் செய்யப்பட்டவாதையுடையதல்லாததைச் சிருட்டித்தல் ஆகமாட்டாது; சற்காரியவிலக்காதலின். சங்காரஞ் சிருட்டியை முன்னாகவுடையதென்னும் நியமமும் இல்லை; சிருட்டிக்கப்படாதனவாய முன்னின்மை பரமாணுவாய ஆணவமாயாமலங்களின் சம்பந்தமுதலியனவுஞ் சங்கரிக்கப்படுதலின்.

கஉசா. ஆதலிற் சங்காரந் தலைமையுடைத்து; அதனால் அக்கினிட் டோம முதலிய பலவேள்விகளுஞ்செய்தானைச் சத்திரயாகத்தலைமைபற்றிச் சத்திரயாசி என வழங்கல்போலவும், பல புருடரும் வாழுங் கிராமங்களைத் தீக்ஷிதர் புலவர் முதலியோராதுதலைமைபற்றித் தீக்ஷிதக்கிராமம் வித்துவத் கிராமம் முதலியபெயரால்வழங்கல்போலவும், சிருட்டிமுதலிய பலதொழிலுஞ் செய்பவனையுஞ் சங்காரத்ததுதலைமைபற்றி அரனென வழங்கல் அமையும்.

௧௭. 𑌨𑌨𑍁 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌤𑌿𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌂; 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌨𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃; 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃. 𑌤𑌥𑌾𑌚 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌂. 𑌇𑌤𑌿.

௧௭. அற்றேல், இதை என்பதும் படைக்கிறான் என்பதுந் தடுக்கப்படுதற்குற்றமுடையன. இதை என முடிந்ததைச்சுட்டும்வழிப் படைக்கிறான் என்று படைத்தல்கூறல் பொருந்தாது. படைக்கிறான் என்று படைத்தலைச் சுட்டும்வழி இதை என முடிந்ததைச்சுட்டல்பொருந்தாது; படைக்கப்பட வேண்டியது முடிந்ததுருமமாதல் கூடாமையின். ஆகவே இவ்வுலகைப்படைக்கிறான் என்பது தடைபட்டதாயிற்று. எனின்;

௧௮. 𑌨𑍈𑌵𑌂:-𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍.

௧௮. அற்றன்று; வாசனையியல்பின் முடிந்ததாயுள்ளதே ஸ்தூலரூபமாக வெளிப்படுதல் சிருட்டியாம் எனக்கொள்ளுதலினுற் குற்றமின்மையின்.

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂.

இவ்வாறே சுருக்கமாக முதற்சூத்திரம் உரைக்கப்பட்டது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

மெய்கண்டதேவர்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதத்தில்

இரண்டாஞ்சூத்திரத்து

மூன்றுமதிகரணத்துக்கு,

திருக்கைலாசபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துச்

சிவஞானசுவாமிகளருளிச்செய்த

திராவிடமாபாடியம்

என்னும்

சிவஞானபோதமாபாடியம்

இது

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர்ச்

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நள௵ சித்திரை௴

☞ சிதம்பரத்து ஸ்ரீசபாநாயகர் திருவனந்தற்கட்டளை ம-ா-ா-ஸ்ரீ வே. தில்லைநாயகமுதலியாரவர்கள் இப்பாடியத்தை உலகினர்க்குப் பயன்படுமாறு தந்து புகழ்புண்ணியங்களைப் பெற்றமைபோலப் பிற அன்பர்களும் பாடியத் துணுக்கைகள் வைத்திருப்பின் தந்து வெளிப்படுத்துவித்து அப்புகழ்புண்ணியங்களை அடையும்படி சிவபிரான் திருவருள் பாலிப்பாராக.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொதுவியல்பு.

பிரமாணவியல்.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

மூன்றுமதிகரணம்.

அண்டத்தியல்பு.

இனி, இவ்வுடம்புகளோடு கூடிநின்று போக்குவரவு செய்தற்கிடனாகிய அண்டங்களினளவையும் அவற்றதியல்புந் தொகுத்துக்கூறுதும். சாளரத்திற் றோன்றுஞாயிற்றின்கதிரின் அதிநுட்பமாய்த்தோன்றும் நுண்ணியது ரேணுவெனப்படும். அஃதெண்மடங்குகொண்டது திரிசரேணு. அஃதெண்மடங்குகொண்டது கசாக்கிரம். அஃதெண்மடங்குகொண்டது இலீகை. அஃதெண்மடங்குகொண்டது யூகை. அஃதெண்மடங்குகொண்டது இயவைநெல்லு. இயவைநெல்லு அகலம் எட்டுக்கொண்டது ஓரங்குலம். அங்குலமிருபத்துநான்குகொண்டது ஒருமுழம். முழம் நான்குகொண்டது ஒருவில்லு. வில்லிரண்டுகொண்டது தண்டம். தண்டமிரண்டாயிரங்கொண்டது ஒருகுரோசம். குரோசம் நான்குகொண்டது ஒருயோசனை. ஆகலான் இந்தவளவையிற் சாதாரணப் புடவிதத்துவமாகிய அண்டம் நூறுகோடியோசனை உயர நீள அகலங்களை உடைத்து. இதற்குவகை கீழண்டச்சுவர்க்கனங்கோடியோசனை. அதற்குமேல் காலாக்கினியுருத்திரபுவனங் கோடியோசனை. இந்தப்புவனத்திற் காலாக்கினியுருத்திரர் ஆயிரம்யோசனை உயரமும், இரண்டாயிரம்யோசனை அகலமுமுடைய சிங்காதனத்திற் செந்தழல்மயமான திருமேனி பதினாயிரம்யோசனை உயரமுடையவராய், வலக்கரத்தின் வாளும் அம்பும் இடக்கரத்திற் கேடகமும் வில்லும் உடையவராய் எழுந்தருளியிருப்பர். அவர்க்குப் பரிவாரமாய் அவரோடொத்த வடிவுடையவராய்ச் சூழ்ந்திருக்கும் உருத்திரர் பதின்மருளர். அவருளொவ்வொருவர்க்குக் கோடியுருத்திரர் பரிவாரமாய்ச் சூழ்ந்திருப்பர். இத்தன்மையராகிய காலாக்கினியுருத்திரர்திருமேனியின் மேனோக்கியெழுந்த சுடர்க்கொழுந்து காலாக்கினியுருத்திரபுவனத்துக்கு மேற் பத்துக்கோடியோசனை. அதன்புகைப்படலம் அதன்மேல் ஐந்துகோடியோசனை. ஆக அண்டச்சுவர்க்கனமுள்படப் பதினேழுகோடியோசனை கண்டுகொள்க. இது "அருட்படைபரப்பிய மருட்பெருங்குரிசில்,"* என்னு ஞானாமிர்தத்தினுங்காண்க.

---

* இச்செய்யுள் அச்சிடப்பட்ட ஞானாமிர்த ஞானபாதத்தும் அச்சிடப்படாது எம்மிடத்திருக்கும் யோகபாதத்தும் காணப்படவில்லை. கிரியாபாத சரியாபாதங்கள் கிடைத்தில.

இந்தப் பதினேழுகோடியோசனைக்குமேற் பாவிகள் சென்றடையுமிடமாகிய நரகலோகங்கள் ஒன்றின்மேலொன்றாக ஒரோவொன்று தொண்ணூறிலக்கம்யோசனையளவுடைய முப்பத்துமூன்று தளங்களுந் தனித்தனி நூறாயிரம் யோசனையளவுடைய முப்பத்திரண்டு இடைவெளியுமுடையவாயுள்ளன.

இந்த நரகங்கள் நரகமும், மாநரகமும், இராசநரகமும், இராசராசேசுர நரகமுமென நான்குவகைப்படும்.

அவற்றுள் நரகம் இரௌரவமும், துவாந்தமும், சீதமும், வெப்பமும், சந்தாபமும், பற்மமும், மாபற்மமும், காலசூத்திரமுமென எண்வகைப்படும்.

மாநரகம் சூசிமுகமும், காலகடகமும், மகுரதாரமும், அம்பரீடமும், தத்தராங்காரமும், மாதாகமும், சந்தாபமும், பீபற்சமுமென எண்வகைப்படும்.

இராசநரகம் இலாக்காப்பிரலேபமும், மாஞ்சாதமும், நிருச்சுவாசவுச்சுவாசமும், யுக்குமாத்திரியும், சான்மலியும், உலோகப்பிரதீர்த்தமும், சுறபிபாசமும், கிருமிநிசயமுமென எண்வகைப்படும்.

இராசராசேசுரநரகம் உலோகத்தம்பமும், விண்மூத்திரமும், வைதரணியும், தாமிச்சிரமும், அந்ததாமிச்சிரமும், கும்பிபாகமும், மாரௌரவமும், அபீசியுமென எண்வகைப்படும்.

இந்த நால்வேறுவகையின் எவ்வேழுக்கு ஒவ்வொன்று பிரதான நரகமுமாக இருக்கும். ஆக முப்பத்திரண்டு நரகின்பெயருங் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் முப்பத்திரண்டு இடைவெளிகளினளவு தனித்தனி இலக்கமும், முப்பத்துமூன்று தளங்களினளவு தனித்தனி தொண்ணூறிலக்கமுமாக நரகலோகம் முப்பதுகோடியே இரண்டிலக்கம்யோசனை உயரமுடைத்தெனக் கண்டுகொள்க. இவற்றின் அகலநீளம் காலாக்கினியுருத்திரர்புவனம்போலப் பிரமாண்டகடாகம்வரையுமாம். முன்னர்க் கூறப்படும் உலகங்கட்கும் அகலநீளம் இவ்வாறேகாண்க.

இந்த நரகலோகங்களுக்குமேல் நிராலம்பவெளி முப்பதினாயிரம் யோசனையுயரம். அதன்மேல் ஒன்பதுநூறாயிரம் யோசனையுயரமுடைய நிலம், மேலே பொன்மயமுங் கீழே இரும்புமயமுமென்று இரண்டுபுடமாய் அவ்விருப்புப்புடத்தினொருபக்கம் மண்மயமாயிருக்கும். அதன் கீழ்த்தளத்தின் ஊழிக்காலத்தின் ஞாயிறுபோன்றவடிவமும் கராளமுகமும் மூக்காமுமுடைய கூஷ்மாண்டர் முப்பத்திரண்டு நரகங்கட்கும் அதிபதியாய்த் தம்மோடொத்த உருத்திரகணங்களோடும் வீற்றிருப்பர்.

இந்தக்கூஷ்மாண்டபுவனத்தின்மேல் ஏழுநிலமுடைய பாதாளம் ஏழுளவாம்.

அவை ஆபாசமும், பாதாளமும், நிதலமும், கபத்திமானும், மாதலமும், இராசாங்கமும், பாதலமும் என்பனவாம்.

இவற்றுள் ஆபாசம் முதலிய ஆறுலகமும் ஒரோவொன்று ஒன்பதினாயிரம் யோசனை உயரமும் மேனிலம் ஆயிரம்யோசனை உயரமும் உடையன.

பாதலமென்னும் பாதாளம் பதினாயிரம் யோசனை உயரமும் இரண்டு கோடியே எண்பத்தெட்டுநூறாயிரம் யோசனையுயர்ந்த மேனிலமும் உடையது.

இவ்வேழனுள் ஒரோவொன்று மும்மூன்று கண்டமாம். அவற்றுட் கீழ்பாற்கண்டத்தின் ஆபாசம் முதல் ஏழினும் முறையே சங்கசுருதியும், பிரகலாதனும், சிசுபாலனும், கற்கந்தகனும், இரணியாக்கனும், பிரகற்கருப்பனும் பெலியும் என்னும் அசுரவேந்தரெழுவரும், நடுக்கண்டமேழினும் முறையே குடிலகனும், வாசுகியும், கம்பலனும், கார்க்கோடகனும், காளாங்கனும், துர்த்தரிசனும், தக்ககனும் என்னும் உரகவேந்தர் எழுவரும், மேல்பாற் கண்டம் ஏழினும் முறையே விகடனும், உலோகிதாக்கனும், இயமனும், விகடானனனும், காளனும், பீமநிருகிராதனும், பிங்கலனும் என்னும் இராக்கதவேந்தர் எழுவரும் அவ்வப்பாதாளங்கட்கு அதிபதிகளாயிருப்பர்.

இவற்றுண் மேலெல்லைக்கணின்ற பாதலமென்னும் பாதாளத்திற் பொன்மயமாய் ஆயிரம்யோசனையளவுடைய புவனத்தின் இவ்வெழுபாதாளங்கட்கும் அதிபதியாகிய ஆடகேசுரர், அவுணர் இராக்கதர் இயக்கர் கடவுளர் மகளிரெல்லாரும் ஏழிசைப்பாடல்களாற் றுதிசெய்ய வீற்றிருப்பர். இங்ஙனம் முப்பத்துமூன்று நிலமுடைய முப்பத்திரண்டு நரகங்களுக்குமேல் நிராலம்பவெளி முப்பதினாயிரம் யோசனையும், அதன்மேற் கீழ்த்தலத்திற் கூஷ்மாண்டர் வீற்றிருக்கும் நிலம் ஒன்பதுநூறாயிரம் யோசனையும், அதன் மேற் பாதாளங்கள் ஒவ்வொன்றிடைவெளி ஒன்பதினாயிரயோசனையும், மேனிலம் ஆயிரயோசனையும், மேனிலைக்கணின்ற ஏழாம் பாதாளத்திற்கு இடைவெளி பதினாயிர யோசனையும், அதற்குமேனிலமாகிய பூமி இரண்டு கோடியே எண்பத்தெட்டுநூறாயிரயோசனையும் ஆக நரகலோகத்தின்மேற் பூமியளவின் இரண்டுகோடியே தொண்ணூற்றெட்டிலக்கம் யோசனை. நரகலோகம் முப்பதுகோடியே இரண்டிலக்கம் யோசனையும் அதன்கீழ் அண்டகடாகவரையிற் பதினேழுகோடி யோசனையுமுள்படப் பூமிக்குக்கீழ் ஐம்பது கோடி யோசனையளவு கண்டுகொள்க.

இனி இரண்டுகோடியே எண்பத்தெட்டு நூறாயிரம் யோசனையுடைய பூமியின் மேற்பரப்பும் பிரமாண்டத்திற்கு நடுவாய் நூறுகோடியோசனை விரிவும் ஏழுபெருங்கடலும் ஏழுபெருந்தீவும் நடுவே மேருவரையு முடைத்தாய்ப் பூலோகமெனப் பெயர்பெறும். ஏழு பெருந்தீவின் நடுத்தீவாவது:—நூறாயிரம் யோசனை பரப்புடைத்தாய் வட்டமாய் நிலமகட்கு உந்தித்தானமாயுள்ளது நாவலந்தீவு. இந்த நாவலந்தீவின் நடுவே ஞாயிற்றினொளியும் மழுங்கும்படி பேரொளிகான்று பொன்மயமான மேருவரை நூறாயிரம் யோசனையளவுடைத்தாய் அவற்றுட் பதினாறாயிரம் யோசனையளவு பூமிக்குள் ஆழ்ந்து எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம்யோசனை பூமிக்குமேல் உயர்ந்து மூலத்திற் பதினாறாயிரம்யோசனை விரிவும் முடியின் முப்பத்தீராயிரம் யோசனை விரிவுமுடைத்தாய் முக்கூறாய், முக்கூற்றினும் முறையே கீழ்க்கீழ் மேகலையை நோக்கி மேன்மேல் நாலாயிரம்யோசனை அகலம் மிக்குடையனவாகிய மூன்று மேகலைகளையும் உடைத்தாய்த் தாமரைப்பொகுட்டுவடிவிற்றாய் நிற்கும்; முக்கூற்றினடிக்கூறு பூமிக்குமேல் இருபத்தையாயிரம் யோசனை உயரம். அதன்மேற்

ருகிய முதன்மேகலை மூவாயிரம் யோசனையுயரமும் பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்புமுடைத்தாய்க் கடகம்போல் வயங்கும். அதன்மேல் நடுக்கூறு இருபத்தையாயிரம் யோசனையுயரம். அதன்மேற்றாகிய நடுமேகலை மூவாயிரம் யோசனையுயரமும் பதினாலாயிரம் யோசனைப் பரப்புமுடைத்தாய்க் கடகம்போல் வயங்கும். அதன்மேல் நுனிக்கூறும் இருபத்தையாயிரம் யோசனையுயரம். அதன்மேற்றாகிய மூன்றாமேகலை மூவாயிரம்யோசனையுயரமும் பதினெண்ணாயிரம் யோசனைப்பரப்பு முடைத்தாய்ச் சக்கரவாளமென்னும் பெயர்த்தாய்க் கடகம்போல்வயங்கும்.

இங்ஙனம் முக்கூற்றிற்கும் உயரம் இருபத்தையாயிரம் யோசனையும் மூன்றுமேகலைக்கும் உயரம் மூவாயிரம் யோசனையுமாகப் பூமிக்குமேல் உயரம் எண்பத்து நாலாயிரம்யோசனை. பூமியின்கீழ் ஆழ்ந்தது பதினாறாயிரம் யோசனையுமுள்பட மேருவரையினீளம் நூறாயிரம் யோசனையுங்கண்டுகொள்க.

இதன் மேகலை மூன்றனுட் கீழிரண்டு மேகலையினுஞ் சித்தர் கந்தருவர் முதலியோர் வைகுவர். மேற்கண்ணதாகிய சக்கரவாளமேகலையின்மேற் பலபலகொடுமுடிகளுள. அவற்றுட் கிழக்குமுதலிய வெட்டுத்திக்கினும் ஓரோவொன்று ஒன்பதினாயிரம் யோசனைப்பரப்புடையவாய் அதிவிசித்திரமாய்ப் பலவேறுவகைப்பட்ட வளங்களுடைய நகரங்களெட்டுள. அவற்றுட் கீழ்பால் அமராபதியென்னும் நகரம், தென்கீழ்பால் தேசோவதி, தென்பாற் சமுயமனி, தென்மேல்பாற் கண்ணவதி, மேல்பாற் சுத்தவதி, வடமேல்பாற் கந்தவதி, வடபால் மகோதையை, வடகீழ்பால் எசோவதி என்னும் நகரமாம். இவ்வெட்டினும் முறையே இந்திரன் அங்கி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன் என்னுந் திசைகாப்பாளர் எண்மரும் தத்தம் பரிசனங்களோடும் வைகுவர்.

இந்த மகாமேருவின் நடுவுச்சியிற் பதினாலாயிரம் யோசனையுயரமும் அகலமுமுடைய மனோவதியும், அதன்மேல்பால் அத்துணை உயரமும் நீளமுமுடைய வைகுந்தமும், அதன்வடபால் இருபதினாயிரம் யோசனை உயரமும் அகலமுமுடைய சோதிட்கமும் என மூன்று கொடுமுடிகளுள. இந்த மூன்றினும் முறையே பிரமன் மால் உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளும் வைகுவர். இத்தன்மைத்தாகிய மேருவரையின் தென்பால், நிடதம் ஏமகூடம் இமயம் என மூன்று மலைகளும், வடபால், நீலம் சுவேதம் சிருங்கவான் என மூன்று மலைகளும், ஓரோவொன்று இரண்டாயிரம் யோசனையகலமும் பதினாயிரம் யோசனையுயரமும் ஒன்பதினாயிரம் யோசனை இடைவெளியுமுடையவாய்க் கிழக்கு மேற்கு உவர்க்கடல்வரையும் நீண்டுகிடக்கும். மேருவரையின் கீழ்பால் மாலியவான் என்னும் மலையும் மேல்பாற் கந்தமாதனமென்னும் மலையும் ஓரோவொன்று ஆயிரம்யோசனை அகலமும் இரண்டாயிரம் யோசனையுயரமும் முப்பத்து நாலாயிரம் யோசனை நீளமும் உடைத்தாய்த் தெற்கு வடக்கு நிடதம் நீலமென்னும் மலையிரண்டினும் முட்டிநிற்கும். இம்மலை எட்டினுள்ளும் நிடதம் கந்தமாதனம் நீலம் மாலியவான் என்னும் நான்கிற்கும் நடுவாக மேருவைச் சூழ்ந்து நாற்றிசையினும் ஒன்பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்புடையநிலம் இளாவிரதவருடமெனவும், மாலியவான் மலைக்குக் கிழக்கு

உவர்க்கடற்கு மேற்கு முப்பத்திரண்டாயிரம் யோசனைப்பரப்புடைய நிலம் பத்திராசுவவருடமெனவும், கந்தமாதனத்திற்கு மேற்கு உவர்க்கடலுக்குக் கிழக்கு முப்பத்தீராயிரம் யோசனைப்பரப்புடைய நிலம் கேதுமாலவருடமெனவும், தென்பால் நிடதத்திற்கும் ஏமகூடத்திற்கு மிடையே ஒன்பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்புடைய நிலம் அரிவருடமெனவும், ஏமகூடத்திற்கும் இமயத்திற்குமிடையே அத்துணைப் பரப்புடையநிலம் கிம்புருடவருடமெனவும், இமயத்திற்குந் தென்கடற்குமிடையே அத்துணைப்பரப்புடையநிலம் பாரதவருடமெனவும், வடபால் நீலமலைக்குஞ் சுவேதமலைக்கு மிடையே அத்துணைப்பரப்புடையநிலம் இரமியவருடமெனவும், சுவேதமலைக்கும் சிருங்கவானுக்கு மிடையே அத்துணைப் பரப்புடைய நிலம் இரணியவருடமெனவும், சிருங்கவானுக்கும் வடகடற்கு மிடையே அத்துணைப்பரப்புடையநிலம் குருவருடமெனவும் பெயர்பெறும்.

இவற்றுண் மேருவைச்சூழ்ந்த நிலத்தில் மேருமலை சலியாமை நிலைபெறுதற்பொருட்டுக் கிழக்குமுதலிய நான்குதிக்கினும் முறையே வெண்மை பொன்மை கருமை செம்மை என்னும் நிறங்களும், ஐம்பதினாயிரம் யோசனை உயரமுமுடையவாய் மந்தரங் கந்தமாதனம் விபுலம் சுபாரிசமெனப் பெயர் பெற்றுநிற்கும் விட்கம்பமலைகள் நான்குள.

இந்த நான்கு மலைகளினும் முறையே கடம்பும் நாவலும் அரசும் ஆலும் என்னும் நான்கு கற்பகமரங்கள் ஆயிரம்யோசனையுயரமுடையவாய் நிற்கும். இவற்றுள் தென்றிசையினிற்கும் நாவல்மரம் ஏனை மூன்றினுஞ் சிறந்து அதிசயமிக்குடைத்தாதலின் அதன்பெயரானே உவர்க்கடலாற் சூழப்பட்டு இலக்கம்யோசனையளவும் ஒன்பதுவருடமுமுடைத்தாகிய இந்த நடுத்தீவு நாவலந்தீவெனவழங்கப்படும். இந்த நாவற்பழத்தின் சாறொழுகி ஆறாய்ப்பாந்து மேருவைச் சூழ்ந்து அந்நிலத்தினையும் பொன்மயமாக்கி மேருவின் மூலத்திற் சென்றடையும். அந்தச் சாற்றினைப் பருகிய பறவை விலங்கு முதலாயினவும் பொன்னிறம் பெறும். இந்தவிட்கம்பமலை நான்கனுட் கீழ்பால் நிற்கும் மந்தரமலையடிவாரத்திற் சயித்திரரதமென்னும் உய்யானவனமும் அருணோதகமென்னும் மடுவும், தென்பாற் கந்தமாதனத்தின் அடிவாரத்தில் நந்தனமென்னும் வனமும் மானசமென்னும் மடுவும், மேல்பால் விபுலமலையடிவாரத்தில் வைப்பிராசமென்னும் வனமும் சீதோதகமென்னும் மடுவும், வடபாற் சுபாரிசமலையடிவாரத்திற் சுருமானென்னும் வனமும் பத்திராக மென்னும் மடுவும் உளவாம்.

இவையெல்லா முடைத்தாய மேருவைச் சூழ்ந்த நிலமாகிய இளாவிரதமென்னும் வருடத்தின் வாழ்வோர் நாவற்பழச்சாற்றினைப் பருகிப் பொன்மயமாய்ப் பதின்மூவாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். கந்தமாதனத்துக்கும் குடகடற்கும் அந்தராளமாகிய கேதுமாலவருடத்தின் வாழ்வோர் பனசப்பழத்தின் சாற்றைப்பருகிக் குவளைப்பூநிறமுடையராய்ப் பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். மாலியவானுக்குங் கீழ்கடற்கும் அந்தராளமாகிய பத்திராசுவவருடத்தின் வாழ்வோர் கருங்குவளைப்பூவையுண்டு மதியொளிபோலும் நிறமுடையராய்ப் பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். சிருங்கவான்மலைக்கும் வடகடற்கும்

அந்தராளமான குருவருடத்தின் வாழ்வோர் ஆலம்பழத்தை நுகர்ந்து கருங் குவளைப்பூநிறமுடையராய்ப் பன்னீராயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். இந்தக்கு ருவருடத்திற்கணித்தாக வடதிசையினும் வாயுத்திசையினும் உவர்க்கட லின்கட் சந்திரத்தீவும் பத்திராகரத்தீவுமென்று இரண்டுதீவுள. அவற்றின் வாழ்வோர் முறையே சந்திரனிறமும் செந்தாமரைப்பூநிறமுமுடையராய்க் கனிகிழங்குகளையுண்டு பதின்மூவாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். சிருங்கவான் மலைக்கும் சுவேதமலைக்கும் அந்தராளமான இரணியவருடத்தின்வாழ்வோர் எலுமிச்சம்பழத்தை நுகர்ந்து மதிபோலும் வெண்ணிறமுடையராய்ப் பன் னீராயிரத் திருநூறாண்டு நிலைபெறுவர். சுவேதமலைக்கும் நீலமலைக்கும் அந்த ராளமான இரமியவருடத்தின் வாழ்வோர் கருப்பஞ்சாற்றைப் பருகி வெள்ளை நிறமுடையராய்ப் பன்னீராயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். நிடதத்திற்கும் ஏம கூடத்திற்கும் அந்தராளமான அரிவருடத்தின் வாழ்வோர் தத்தமக்கு வேண் டுங் கனிகளையுண்டு பச்சிலைமரப்பூநிறமுடையராய்ப் பெண்ணுமாணுமாகிய இரட்டைப் பிள்ளைகளைப்பெற்று முப்பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர்கள். ஏம கூடத்திற்கும் இமயத்திற்கும் அந்தராளமான கிம்புருடவருடத்தின் வாழ் வோர் இறலியின்கனி நுகர்ந்து பொன்னிறமுடையராய்ப் பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர்.

இங்ஙனம் இளாவிரதம் முதலிய வருடங்களெட்டினும் வாழ்வோர் நால் வகையுகங்களான்வரும் அவத்தைவேறுபாடின்றி என்றும் ஒருதன்மையராய் இன்பநுகர்ந்துவாழ்வர்.

இனி இமயத்திற்குந் தென்கடற்கும் நடுக்கண்டமான பாரதவருடத்தின் வாழ்வோர் நால்வகையுகங்களின் அவ்வவ்வுகங்கட்குத் தக்க அறிவும் ஆயு ளும் வடிவும் வலியுஞ் செல்வமும் மக்களுமுடையராய் உழவுமுதலியவற்றான் வருமுணவுகளை மாந்தி அத்தியாத்மிகம் முதலிய மூவகைத் துக்கங்களிற் பட்டுவைகுவர்.

இந்தப் பாரத வருடத்தினீட்டப்படுங் காமியங்கள் ஏனையிடங்களிற் சென்று அநுபவிக்கப்பட்டு அழிவெய்துமாகலின், இஃதோர் பெருங்குண முடைய பாரதவருடம் கருமபூமியென்றும், ஏனையவெல்லாம் போகபூமியென் றும் வழங்கப்படும்.

இவ்வொன்பது வருடங்களையும் நாவலந்தீவிற்கு வேந்தனாக மனுமரபிற் றோன்றிய ஆக்கினீத்திரனென்னுமரசன் தன் புதல்வராகிய பரதன் முதலிய ஒன்பதின்மர்க்கும் பகுத்தளித்தானாகலின் அவரவர்பெயர் அவ்வவ்வருடங் களுக்காயின வென்றுணர்க.

இவற்றுட் பாரதவருடமும் ஒன்பதுகண்டமாய் இந்திரத்தீவும், கசேரு கத்தீவும், தாமிரபன்னித்தீவும், கபத்தித்தீவும், நாகத்தீவும், சவுமியத்தீவும், காந்தருவத்தீவும், வாருணத்தீவும், குமரித்தீவும் எனப்பெயர்பெற்றுப் பல பல மலைகளும் பல பல நதிகளும் பல வேறுவகைப்பட்ட சாதிகளுமுடைத் தாய் வயங்கும். இவ்வொன்பதினுள்ளும் குமரிகண்டமொன்றே வேதாகம வழக்கமும் சாதிவரம்புங் கங்கைமுதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களுங் காசிமுத லிய புண்ணியத்தலங்களு முடைத்தாய்ச்சிறந்தது. ஏனை யெட்டுக்கண்டமும்

மிலேச்சர் வாழிடங்களாம். இவ்வாறு நாவலந்தீவினியல்பு தொகுத்துக் காட்டினும். இதனைச் சூழ்ந்துகிடக்கும் உவர்க்கடலும் இதுபோல இலக்கம் யோசனை அகலமுடைத்து. இந்த உவர்க்கடலைச்சூழ்ந்து இரண்டுநூறாயிரம் யோசனை விரிவுடையது சாகத்தீவு. இது சாகமென்னும் மரத்தாற்பெற்றபெயர். அந்தச்சாகத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைப்பரப்புடையது பாற்கடல். அதனைச்சூழ்ந்து நான்குநூறாயிரம் யோசனைப்பரப்புடையது குசத்தீவு. இது பிரமன் வேள்விசெய்யுங்கால் ஆண்டுப் பொன்மயமாய் முளைத்த குசப்புல்லாற் பெற்ற பெயர். அந்தக்குசத்தீவைச் சூழ்ந்து அத்துணைப் பரப்புடையது தயிர்க்கடல். அத்தயிர்க்கடலைச்சூழ்ந்து எட்டுநூறாயிரம் யோசனைப்பரப்புடையது கிரௌஞ்சத்தீவு. அஃதாண்டுக் கிரௌஞ்சமென்னும் வரையிற் கிரௌஞ்சனென்னும் அவுணன் அறுமுகக்கடவுளொடு பொருது மடிந்தமையின் அவனாற்பெற்றபெயர். அந்தக் கிரௌஞ்சத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணை விரிவுடையது நெய்க்கடல். அந்த நெய்க்கடலைச் சூழ்ந்து பதினாறுநூறாயிரம் யோசனை விரிவுடையது சான்மலித்தீவு. அஃது ஆண்டுப் பொன்மயமாய் ஆயிரம்யோசனையளவு வளர்ந்துநிற்குஞ் சான்மலியென்னும் மரத்தாற் பெற்ற பெயர். அந்தச் சான்மலித்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைவிரிவுடையது கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல். அதனைச்சூழ்ந்து முப்பத்திரண்டு நூறாயிரம்யோசனைப் பரப்புடையது கோமேதகத்தீவு. அஃது ஆண்டு மனுமரபிற்றோன்றிய கோபதியென்னும் வேந்தன் * கோசவமென்னும் வேள்விசெய்வான் றொடங்கியவழி, உசத்தியன் மரபிற்றோன்றுங் கௌதமனாகிய தன்னாசிரியன் வாசவனை வேட்பித்தற்பொருட்டுச் சென்றானாகப், பிருகுவைத்தனக்காசிரியனாகக்கொண்டு வேள்விசெய்யுங்கால், அஃதறிந்துவந்து சபித்த கௌதமன் கோபத்தீயானே வேள்விச்சாலையினின்ற கோக்களெல்லாம் வெந்தழிய, அவற்றின்மேதை அந்நிலமுழுது நிறைந்தமையாற் பெற்றபெயர். அத்தன்மைத்தாகிய கோமேதத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைப் பரப்புடையது மதுக்கடல். அக்கடலைச் சூழ்ந்து அறுபத்துநான்கு நூறாயிரம் யோசனைவிரிவுடையது புட்கரத்தீவு. அஃது ஆண்டுளதாகிய புட்கரணியென்னு நதியாற் பெற்றபெயர். அந்தப் புட்கரத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைப் பரப்புடையது சுத்தநீர்க்கடல்.

இவ்வேழு பெருந்தீவில் நாவலந்தீவொழிந்த ஆறுதீவினுமுள்ளார் இளாவிரத முதலியவற்றின் வாழ்வோர்போல நால்வகை யுகங்களான்வரும் அவத்தை வேறுபாடின்றி என்றும் ஒருதன்மையராய்ப் பால் முதலிய உணவுகளையுண்டு பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர்.

இங்ஙனம் நாவலந்தீவின் நடுத்தொடங்கிச் சுத்தநீர்க்கடல்வரையின் இரண்டுகோடியே ஐம்பத்துமூன்றிலக்கத்து ஐம்பதினாயிரம் யோசனை யென்றறிக.

இனி, சுத்தநீர்க்கடலைச் சூழ்ந்து கனகமயமாய் மாணிக்கம்முதலிய பல வேறுவகைப்பட்ட மணிகளையெல்லாமுடைத்தாய் வயங்குவதாகிய பொன்னிலம் பத்துக்கோடியோசனை யுடைத்து. ஆண்டுக் கடவுளர் வந்து விளையாடி வாழ்ந்து தந்தமுலகிற்கேகுவர்.

* கோசவமென்னும் வேள்வி - கோமேதயாகம்.

இந்தப் பொன்னிலத்தைச்சூழ்ந்து லோகாலோகமெனுஞ் சக்கரவாள கிரி பதினாயிரம்யோசனைப் பரப்புடைத்தாய்நிற்கும். இப்பக்கத்தின் ஒளியும் அப்பக்கத்தின் இருளுமுடைமையான் அஃது லோகாலோகமலையெனப் பெற்றது. அந்த மலையின்புறத்தைச்சூழ்ந்து இருண்மயமாய்த் தூன்னியநிலம் முப்பத்தைந்துகோடியே பத்தொன்பது நூறாயிரத்து நாற்பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்புடைத்து. இது வெகுளிமுதலியவற்றாற் றம்முயிரைவீட்டினோர் பேய்வடிவெடுத்துழன்று துன்பமுற்றலையுமிடம்.

அவ்வந்தகாரநிலத்தைச் சூழ்ந்து கோடியே இருபத்தேழுநூறாயிரம் யோசனைப்பரப்புடையது நாயகக்கடலாகிய பெரும்புறக்கடல். அதனைச் சூழ்ந்த அண்டச்சுவர்க்கனங் கோடியோசனையாகச் சம்புத்தீவின் மேருவரைநிற்கும்நடுநிலம்முதல் அண்டகடாகமீறாக எத்திசையினும் ஐம்பது கோடியோசனைப் பரப்புடைய பூலோகத்தினளவு நூறுகோடியோசனை கண்டுகொள்க.

இத்தன்மைத்தாகிய பூலோகத்தின்மேல் வாயுமண்டலம், மேகமண்டலம், ஆதித்தமண்டலம், சந்திரமண்டலம் முதலாகத் துருவமண்டலங்காறும் புவலோகம். அது பதினைந்து நூறாயிரம்யோசனை உயரமுடைத்து.

அதன்மேல் இந்திரன் முதலியோர் வைகுஞ் சுவலோகம் எண்பத்தைந்து நூறாயிரம் யோசனையுயரமுடைத்து. அதன்மேல் மரீசிமுதலிய முனிவர் வைகும் மகலோகம் இரண்டுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் றென்புலத்தாரும் சனனுமுதலிய முனிவர்கணங்களும் வைகுஞ் சனலோகம் எட்டுக்கோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் சனகன் முதலியோர் வைகுந் தபலோகம் பன்னிரண்டுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் பிரமன்வீற்றிருக்குஞ் சத்தியலோகம் பதினாறுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் செங்கண்மாலுலகம் நாலுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேல் உருத்திரலோகம் ஆறுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேல் அண்டச்சுவர்க்கனங்கோடியோசனை யுயரமுடைத்து.

ஆகப் பூலோகத்தின்மேல் அண்டகடாகம்வரையின் ஐம்பதுகோடியோசனை. பூலோகத்தின்கீழ்க்கூறிப்போந்த ஐம்பதுகோடியோசனையுமுள்படப் பிரமாண்டத்தினளவு நூறுகோடியோசனையுங் கண்டுகொள்க. இது * மிருகேந்திரத்திற்கண்டது. கற்பந்தோறும் படைப்புவேறுபடுதல்பற்றி ஆகமங்களிற் பிரமாண்டத்தின் வகையளவு சிறுபான்மை ஒன்றற்கொன்று வேறுபடக்கூறப்படுமாயினும், தொகையளவு நூறுகோடி யோசனையென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபெனக்கொள்க.

இத்தன்மையவாகிய சாதாரணப்புடவிதத்துவமென்னும் அண்டங்கள் ஆயிரகோடியுள. அவையெல்லாம் இவ்வாறே காலாக்கினிருத்திரலோகம் முதல் உருத்திரலோகமீறாகிய உலகங்களும் வளங்களும் நூறுகோடியோசனையளவும் ஒப்பவுடையனவாய் விளங்கனிவடிவினவாய் வயங்கும்.

---

* மிருகேந்திரத்தில் அத்துவப்பிரகரணத்திலே ஆறாஞ் சுலோகம் தொடங்கிக் காண்க.

இந்தச் சாதாரணப்புடவிதத்துவமாகிய அண்டத்தினப்புறத்தே பத்துத் திசையினுங் காவல்பூண்டுவைகும் உருத்திரர் ஒவ்வொருதிசைக்குப் பதின்மராக நூற்றுவரும், அண்டத்தினுள்ளாகக் கீழும் மேலும் அறுவரும், எல்லார்க்கும் மேலாக இருவருமாக நூற்றெட்டுருத்திரர் உளர். அவரவர்வைகும் புவனங்களும் அவரவர்பெயரானே வழங்கப்படும். அவையாவன:—

அண்டத்தினுள்ளாகக் கீழே காலாக்கினியுருத்திரர்புவனம் கூஷ்மாண்டபுவனம், ஆடகேசபுவனம் எனவும், மேலே பிரமம் வைணவம் உருத்திரமெனவுங் கூறப்படும் புவனங்களாறு. வெளியிலொன்றுக்கு மேலொன்று கிழக்கு மேற்கு எல்லாவற்றிற்கு மேனு மாயோன் பிரமா உருத்திரரிற் கீழ்பாலிந்திரதிசையிற் கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமத்தனன், விபூதி, அவ்வியயன், சாத்தன், பிளுகி, திரிதசாதிபன் எனப் பத்துருத்திரர் இந்திரனைக் கீழ்த்திசைக்குக் காவலினியமித்து வைகும் புவனங்கள் பத்து. மேலும் அவ்வத்திசையிற் கூறப்படும் உருத்திரர் அவ்வத் திசைக் காப்பாளராகிய அங்கியங்கடவுண் முதலியோரை அவ்வத்தொழிலினியமித்து அவர் வழிபட வீற்றிருப்பரென்றறிக. தென்கீழ்பால் அங்கிதிசையின் அங்கி, உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அரன், சுவலனன், தகனன், பப்புரு, பற்பாந்தகன், கயாந்தகன் என்னு முருத்திரர் வைகும் புவனம் பத்து. தென்பால் இயமன்றிசையில் யாமியன், மிருத்தியு, அரன், தாதா, விதாதா, கருத்தா, சையோத்தா, வியோத்தா, தருமபதி, அதருமபதி என்னும் உருத்திரர் புவனம் பத்து. இதன்மேல்பால் நிருதியில் நிருதி, மாரணன், அந்தா, குரூரதிட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவலிங்கன், விரூபாக்கன், தூமிரன், உலோகிதன், தமுட்டிரி என்னும் உருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. மேல்பால் வருணதிசையின் பெலன், அதிபெலன், பாசவத்தன், மாபெலன், சுவேதன், செயபத்திரன், தீர்க்கவாகு, சலாந்தகன், மேகனுதன், சுனுதன் என்னும் உருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. வடமேல்பால் வாயுதிசையின் சீக்கரன், இலகு, வாயுவேகன், சூக்குமன், தீக்கணன், கயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கவத்தி, மேகவாகனன் என்னு முருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. வடபாற் குபேரனும் சோமனும் வைகுந் திசையின் நிதீசன், உரூபவான், தன்னியன், சவுமியதேகன், சடாதரன், இலக்குமிதரன், அரதனதரன், சிரீதரன், பிரசாதன், பிரகாமதன் என்னும் உருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. வடகீழ்பால் ஈசானன்றிசையின் வித்தியாதிபன், ஈசன், சர்வஞானன், ஞானபுக்கு, வேதபாரகன், சுரேசன், சருவன், சேட்டன், பூதபாலன், பெலிப்பிரியன் என்னும் உருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. மேல் வெளியில் கீழ்க்கண்ணதாகிய மாயோன்றிசையின் இடபன், இடபதான், அனந்தன், குரோதன், மாருதாசனன், கிரசனன், உதும்பரேசன், பணீந்திரன், வச்சிரன், தமுட்டிரி என்னும் உருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. மேற்கண்ணதாகிய பிரமன்றிசையிற் சம்பு, விபு, கணுத்தியக்கன், திரியக்கன், திரிதசேசன், சம்வாகன், விவாகன், நபன், இலீச்சு, திரிலோசனன் என்னும் உருத்திரர் புவனம்பத்து. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வீரபத்திரன் பத்திரகாளி என்னும் இவர்வைகும் புவனம் இரண்டு. ஆகச் சாதாரணப் புடவிதத்துவத்திற் புவனம் நூற்றெட்டுங் கண்டுகொள்க.

இந்த நூற்றெட்டுப் புவனமும் பிருதிவியண்டமாயிரகோடியினும் இவ்வாறே வேறு வேறுள்ளன.

இவ்வண்டம் சுருங்கிய வடிவிற்றாகிய அடித்தலத்தில் தாமதமும் மேலே சற்றுவிரிவுடைத்தாகிய முகத்தில் இராசதமும் அவ்விரண்டுங்கூடும் நடுத்தலத்தில் சாலவும் விரிவுடைமையால் சாத்துவிகமும் என மூவகைத்தாம்.

இத்தன்மைத்தாகிய பார்த்திபமண்டிலம், ஐவகைவடிவின் நாற்கோணவடிவும், ஐவகைக்குறியின் வச்சிரக்குறியும், ஐவகைநிறத்திற் பொன்னிறமும், இருவகைப் பத்துப்பீசத்தின் அகரம் லகரம் என்னும் இரண்டு பீசங்களும், பத்துவகைநாடியின் இடைபிங்கலையென்னும் இரண்டு நாடியும், தசவாயுக்களிற் பிராணன் அபானன் என்னும் இரண்டுவாயுவும், இருவகைப்பத்திந்திரியங்களின் ஆக்கிராணமும் உபத்தமும் என்னும் இரண்டிந்திரியங்களும், ஐவகை விடயத்திற் கந்தமும் கந்தமுதற் சத்தமீறாகிய ஐந்துகுணமும், ஐவகையவத்தையிற் சாக்கிரமுமுடைத்தாய், விலங்கு பறவை பசு பாம்பு தாபரம் மானிடம் பைசாசம் இராக்கதம் இயக்கம் காந்தருவம் ஐந்திரம் சௌமியம் பிராசாபத்தியம் பிரமம் என்னும் பதினால்வகையோனிக்கும் இடமாய் நிற்கும். இதற்கு அதிதெய்வம் பிரமன். இதற்கு இலயத்தானம் மூலப்பகுதி. போகத்தானம் புத்தி. ஏனை அத்துவாக்கட்குரிய நிறம், குறி, வடிவு, பீசம், நாடி, வாயு, இந்திரியம், விடயம், குணம், அதிதெய்வம் முதலாயினவும் இம்முறையேபற்றி உணர்ந்துகொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இனிப் புவனங்களிற் புவனபதிகளினிடமாக நிலைபெறும் அக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன்றின் ளகாரத்தினிறுதிக்கணின்ற உடலெழுத்தொன்றும், அவ்வக்கரங்களால் இயன்ற பதங்களெல்லாம் அவற்றிற்கு மூலமாகிய எண்பத்தொரு பதத்தின் இறுதிக்கணின்ற பதமுதல் இருபத்தெட்டுப்பதமும், பதங்களாலியன்ற மந்திரங்களெல்லாம் அவற்றிற்கு மூலமாகிய பதினொருமந்திரத்தின் இருதயம் சத்தியோசாதம் என்னும் இரண்டு மந்திரமும் இதன்கண் அடங்கும்.

இவையெல்லாமுடைத்தாய் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த புடவிதத்துவத்தை அடக்கிநிற்பது நிவிர்த்திகலை. இனிச் சாதாரணமான அப்புதத்துவவண்டம் பிருதிவியண்டத்தளவிற் பதிற்றுமடங் கேற்றமாகிய ஆயிரகோடியோசனை மானமுடைத்து; அவ்வண்டங்களும் எண்ணிறந்தன. இவ்வாறே சாதாரணத்தேயுதத்துவமுதற் சாதாரண மூலப்பகுதிதத்துவங்காறும் கீழ்க்கீழண்டத்தை நோக்கி மேன்மேலண்டம் பப்பதிற்று மடங்கள வேற்றமாகவுடையன வெனக்கொள்க.

அத்தத்துவங்களாவன:— புடவிதத்துவமொழித்தொழிந்த பூதங்கள் நான்கும், தன்மாத்திரை ஐந்தும், ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், மனமாதி அந்தக்கரணங்கள் மூன்றும், அவ்வியத்தமும் என்னும் இருபத்து மூன்றுமாம். சித்தம் மனத்தினுங் குணதத்துவம் அவ்வியத்தத்தினும் அடங்குமாகலின் இருபத்து மூன்றென்னுந்தொகைக்கு இழுக்கின்மை அறிக.

அவற்றுள் அப்புவண்டத்தின் அமரேசம், பிரபாசம், நைமிசம், புட்கரம், ஆசாடி, திண்டி, பாரபூதி, லகுளீசமாகிய குய்யாட்டக புவனமெட்டு.

தேயுவண்டத்தின் அரிச்சந்திரம், சீசயிலம், செற்பேசம், ஆமிராதகம், மத்திமேசம், மகாகாளம், கேதாரம், வைரவமாகிய அதிகுய்யாட்டகமென்னும் புவனமெட்டு.

வாயுவண்டத்தின் கயை, குருக்கேத்திரம், நாகலம், நகலம், விமலம், அட்டகாசம், மயேந்திரம், பீமேசமாகிய குய்யதாரட்டகமென்னும் புவனங்களெட்டு.

ஆகாயவண்டத்தின் வத்திரபதம், உருத்திரகோடி, அவிமுத்தம், மகாலயம், கோகர்ணம், பத்திரகர்ணம், சுவணுக்கம், தாணுவாகிய பவித்திராட்டகமென்னும் புவனமெட்டு.

தன்மாத்திரை ஐந்தும், இந்திரியம் பத்தும், மனமுமென்னுந் தன்காரியமாகிய பதினாறண்டங்களையுந் தன்னுள் அடக்கிநிற்கும் ஆங்காரவண்டத்திற், சகலண்டம், துவிரண்டம், மாகோட்டம், மண்டலேச்சுரம், காளாஞ்சரம், சங்குகன்னம், தூலேச்சரம், தலேச்சரமாகிய தாணுவட்டகமென்னும் புவனமெட்டு.

புத்தியண்டத்திற் பைசாசம், இராக்கதம், இயக்கம், காந்தருவம், மாகேந்திரம், சௌமியம், பிராசேசம், பிராமமாகிய சூக்குமபுவனட்டகமெட்டு.

பிரகிருதியண்டத்தின் அகிருதம், கிருதம், வைரவம், பிராமம், வைணவம், கௌமாரம், அவுமம், சிரைகண்டம் என்னும் யோகாவட்டக புவனமெட்டு.

ஆக அப்புதத்துவமுதல் மூலப்பகுதியீறுகிய அண்டங்களைக்காக்கும் உருத்திரர் வைகும் புவனம் ஐம்பத்தாறு. இந்தப்புவனங்களிற் புவனபதிகளிடமாக நிலைபெறு மக்கரங்கள் சங்காரமுறையின் ளகாரமுதல் டகாரமீறுகிய இருபத்துநான்கு; ளகாரத்தை லகாரத்துளடக்கி இருபத்துமூன்றென்றலுமொன்று. ஈண்டடங்கும் பதங்கள் சங்காரமுறையின் இருபத்தெட்டுக்கு மேலுளவாகிய இருபத்தொருபதம்.

மந்திரம் சிரமும் வாமதேவமுமென இரண்டு; இவையெல்லாமுடைய அப்புதத்துவமுதல் மூலப்பகுதியீறுகிய இருபத்துமூன்று தத்துவங்களும் பிரதிட்டாகலையிலடங்கும். இனி மூலபகுதிக்குமேற் புருடதத்துவமுதல் மோகினியீறுகிய ஏழுதத்துவங்களும் கீழ்க்கீழ்த்தத்துவங்களை நோக்கி மேன்மேல் நூறு நூறு மடங்கு பிரமாணம் ஏற்றமாகவுடையன.

அவற்றுட் புருடதத்துவத்தின் வாமன், பீமன், உக்கிரன், பவன், ஈசானன், ஏகவீரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஆறு.

அராகதத்துவத்தில் பிரசண்டன், உமாபதி, அசன், அனந்தன், ஏகசிகன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஐந்து.

நியதியிற் குரோதன், சண்டன், சமுவத்தன், சோதி, சூரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஐந்து.

வித்தையிற் பஞ்சாந்தகன், ஏகவீரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் இரண்டு.

காலத்தின் வாமதேவன், பவன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் இரண்டு.

மாயையின் உற்பலன் ஏகபிங்கலன், ஏகேக்கணன், ஈசானன், அங்குட்டமாத்திரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஐந்து.

ஆகத் தத்துவமேழினும் அடங்கும் புவனம் இருபத்தேழு. இந்தப்புவனங்களிற் புவனபதிகளிடமாய் நிலைபெறும் அக்கரம் சங்காரமுறையின் ஞகர முதற் சவ்வருக்கத்தின் நான்காமெழுத்தீருக ஏழக்கரம். பதங்கள் சங்கார முறைமையின் இருபத்தெட்டும் இருபத்தொன்றுமாகிய நாற்பத்தொன்ப திற்குமேலுள்ள இருபதுபதங்கள். மந்திரம் சிகையும், அகோரமுமென இரண்டு. இவையெல்லாமுடைய இவ்வேழுதத்துவமும் வித்தியாகலையிலடங்கும். இனி இவ்வேழுக்குமேலாகிய சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சாதாக்கியமென்னும் மூன்று தத்துவங்களும் கீழ்க்கீழ்த் தத்துவங்களை நோக்கி மேன்மேல் ஆயிரமடங்கு பிரமாணம் ஏற்றமாகவுடையன.

இவ்வண்டங்களுட் சுத்தவித்தையின் வாமை, சேட்டை, இரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பெலவிகாணி, பெலப்பிரதமனி, சர்வபூததமனி, மனோன்மணி என்னும் நவசத்திகள் புவனம் ஒன்பது.

ஈசுரதத்துவத்தின் அனந்தன், சூக்குமன், சிவோத்தமன், ஏகநேத்திரன், ஏகருத்திரன், திரிமூர்த்தி, சிகண்டன், சீகண்டி என்னும் அட்டவித்தியேசுரர் புவனம் எட்டு.

சதாசிவதத்துவத்திற் சதாசிவபுவனம் ஒன்று. ஆகத்தத்துவ மூன்றினுமடங்கும் புவனம் பதினெட்டு. ஈண்டுப் புவனபதிகளிடமாக நிலைபெறும் அக்கரம் கவ்வருக்கத்தின் நான்காவதொழித்தொழிந்த மூன்றுமாம். பதங்கள் சங்காரமுறையின் நாற்பத்தொன்பதிற்குமேல் வியோமவியாபியீறுகிய பதினொருபதம். மந்திரம் தற்புருடம் கவசம் இரண்டு. இவையெல்லாமுடைய இம்மூன்று தத்துவமுஞ் சாந்திகலையிலடங்கும்.

இனிச் சத்திதத்துவம் சிவதத்துவமிரண்டும் கீழ்க்கீழ்த் தத்துவப்பிரமாணத்தை நோக்கி நூறுயிரமடங்கு பிரமாணம் ஏற்றமாகவுடையன. அவற்றுட் சத்திதத்துவத்தின் நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதை என்னும் புவனம் ஐந்து.

சிவதத்துவத்தின் இந்திகை, தீவிகை, ரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்துவகாமினி, வியாபினி, வியோமரூபை, அனந்தை, அநாதை, அநாசிருதை என்னும் புவனம் பத்து. ஆகத் தத்துவமிரண்டினுமடங்கும் புவனம் பதினைந்து. ஈண்டுப் புவனபதிகளிடமாக நிலைபெறும் அக்கரம் அகாரமுதலிய உயிர்பதினாறு. பதம் சங்காரமுறையின் இறுதிக்கண்ணதாகிய ஓமென்பதொன்று. மந்

திரம் ஈசானமும், அத்திரமும், மூலமந்திரமுமென மூன்று. இவையெல்லாமுடைய இவ்விரண்டு தத்துவமுஞ் சாந்தியாதீதகலையிலடங்கும். இங்ஙனம் நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளிலடங்கும் மூவகையான்மாக்களுந் தத்தமக்குரிய காரணரூபமுஞ் சூக்குமதேகரூபமுமாகிய சிறப்புத்தத்துவங்களோடுந் தூலரூபமாகிய பொதுச்சிறப்புத் தத்துவங்களோடுங் கூடிப் போக்குவரவு செய்தற்கும் போகநுகர்ச்சிக்குமிடமாய்ப் புவனமுதலிய அத்துவாக்களனைத்தையுந் தம்முளடக்கிநிற்பனவாகிய நிலமுதல் நாதமீறான சாதாரண தத்துவங்களுக் களவும் அவற்றினியல்புகளும் ஒருவாற்றாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

சகலர் போக்குவரவுசெய்து போகநுகர்தற்கிடமாகிய அண்டத்தினியல்பே ஈண்டெடுத்துக் கொண்டதாயினும் இனமாதல்பற்றி ஏனையவும் உடன் கூறப்பட்டன வென்றுணர்க.

ஈண்டுப் பதிற்றுமடங்கேறுமெனப்பட்ட எண்களையறியுமாறு:— ஒன்று பதிற்றுமடங்காயது பத்து; தசமென்பதுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் நூறு; சதமென்பதுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் ஆயிரம்; சகத்திரமென்பதுமிது. அதற்குப்பத்தாந்தானம் பதிநாயிரம்; அயுதமென்பதுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் நூறாயிரம்; இலக்கம், நியுதமென்பனவுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் பத்திலக்கம். அதற்குப்பத்தாந்தானம் கோடி. அதற்குப் பத்தாந்தானம் அற்புதம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் பதுமம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் கருவம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் நிகருவம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் பிருந்தம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மாபதுமம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் சங்கம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மாசங்கம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் சமுத்திரம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மாசமுத்திரம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மத்தியம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் பரார்த்தம். இங்ஙனம் ஒன்றுமுதற் பரார்த்தமீறாகிய இருபது தானமுங் கண்டுகொள்க.

இனிக் குணதத்துவங்காறும் பதிற்றுமடங்கேற்றமாம். மூலப்பகுதி குணதத்துவத்தைநோக்க நூறுமடங்குயோசனை யேற்றமாகவுடைத்தென்றுஞ், சத்திதத்துவத்தை நோக்கச் சிவதத்துவ மளவிடப்படாத வெல்லையுடைத்தென்றுங், குணதத்துவத்திற்குமேல் மூலப்பகுதி முதலியவற்றினீண்டுக் கூறியனவேயன்றி இன்னுஞ் சிலபுவனங்களுளவென்றும், உளவாகவே அவையுமுள்படப் புவனத்துவா இருநூற்றுமுப்பத்தாறுமென்றும், ஐம்பத்தோரக்கரங்களின் ளகரம் லகரத்துளடங்கு மென்பதுபற்றி வன்னத்துவா ஐம்பதென்றும், பதமெண்பத்தொன்றினும் சிலவற்றைத் தம்முள் வேறுவைத்தெண்ணிப் பதாத்துவாத் தொண்ணூற்றுநான்கென்றும், பீசமொன்றுதல் பற்றி மூலமந்திரத்து ளடங்குவதாகிய நேத்திரத்தை வேறுவைத்தெண்ணி மந்திராத்துவாப் பன்னிரண்டென்றுஞ் சிலவாகமங்களிற் கூறப்படும்.

மூலப்பகுதி முதலியவற்றின் வேறுஞ் சிலபுவனங்களுளவென்பது மிருகேந்திரத்திற் கூறப்பட்டது; அது ஞானாமிர்தத்தினுங் காண்க.

அற்றேல் நிருவாணதீக்கையின் அத்துவசுத்தி செய்தற்கண் மலைவாம் பிறவெனின் ஆகாது; அவ்வவ்வாகமவழிநின்றோரான் அவ்வாகமத்திற் கூறிய வாறே சுத்திசெய்யப்படு மாகலானென்க.

அற்றாயினும் அண்டங்களுக்கு அளவும் ஆண்டுள்ள பொருள்களும் ஆண்டாண்டைக்குரிய புவனங்களுஞ் சிறுபான்மை தம்முள் வேறுபடக் கூறும் ஆகமங்கள் ஒன்றனோடொன்று முரணுமாலோவெனின், முரணாது; என்னை? கற்பந்தோறும் படைப்புவேறுபாடுடைமையின் அவ்வேறுபாடு பற்றி அவை அங்ஙனம் வேறுபடக்கூறுதல் பொருந்து மாகலானென்பது.

ஈண்டு அத்துவாக்களாறனுட் கலாத்துவா நிவிர்த்திமுதற் சாந்தியாதீதையீறாகவும், தத்துவாத்துவா நிலமுதற் சிவமீறாகவும், புவனாத்துவா காலாக்கினியுருத்திரபுவனமுதல் அனாசிருதபுவனமீறாகவும், வன்னாத்துவா ஏகாரத்தின் அயனின்ற வெழுத்துமுதல் அகரமீறாகவும், பதாத்துவா ஓம் நமவோ வென்பதுமுதல் வியோமவியாபி ஓம் என்னும் பதமீறாகவும், மந்திராத்துவாவிற் பஞ்சப்பிரமங்கள் சத்தியோசாதமுதல் ஈசானமீறாகவும் அங்கங்களின் இதயமுதல் அத்திரமீறாகவும்வைத்துக்கூறியது ஒடுங்கு முறைபற்றியெனவும், இனித் தோன்று முறைப்பற்றிக் கலாத்துவாச் சாந்தியாதீதைமுதல் நிவிர்த்தியீறாகவும், தத்துவங்கள் சிவமுதல் நிலமீறாகவும், புவனங்கள் அனாசிருதபுவனமுதற் காலாக்கினியுருத்திரபுவனமீறாகவும், வன்னங்கள் அகரமுதல் ஏகாரத்தினயனின்ற வெழுத்தீறாகவும், பதங்கள் ஓம் வியோம வியாபியென்னும் பதமுதல் நமோநம ஓம் என்பதீறாகவும், மந்திரங்களிற் பிரமம் ஈசான மூர்த்திமுதற் சத்தியோசாதமீறாகவும் அங்கம் அத்திரமுதலிதயமீறாகவுங் கூறப்படுமெனவுந் தெரிந்துகொள்க. அத்துவாவெனினும் வழியெனினு மொக்கும்.

இவையோரோவொன்றாகக் கழித்துக்கொண்டு சிவபதத்திற் சேறற்கு வழிபோறலின் அத்துவாவெனப்பட்டன. தத்துவ முதலைந்தினையுந் தம்முளடக்கிநிற்கும் பஞ்சகலைகள் திரோதாயிரூபமாய்நின்ற சிவசத்தியிலடங்கும்; சிவசத்தி சிவன்கணடங்கும் என்றுணர்க.

பிரமாண வோத்தினிரண்டாம் பாதமாகிய இரண்டாஞ் சூத்திரத்தில் மூன்றாமதிகாரணம் முடிந்தது.